NOVÁ FIGURACE / 60. a 70. léta

evropský sociální fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost
INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

NOVÁ FIGURACE / 60. a 70. léta

VY_32_INOVACE_DVK4316

- Autor: Mgr. Jan Souček
- Vznik: 09 / 2012
- Téma: Umění 2. poloviny 20. století
- Předmět: DVK / 4. ročník
- Anotace: Obrazová charakteristika vývoje první vlny nové figurace v Čechách

NOVÁ FIGURACE

60. LÉTA A 70. LÉTA

- **nová figurace** vznikla na počátku šedesátých let především jako reakce na svět zahlcený neosobním abstraktním uměním
- umělec zde zachycuje postavu jako předmět svého díla ve zcela jiném pojetí než v klasických směrech minulosti
- našla nové výrazové možnosti ve zdůraznění rysu lidské postavy a lidských emocí
- v **českém umění** se nová figurace objevuje v širokém proudu neoficiální tvorby, v 60. letech velmi často s existencionálními východisky (člověk v mezních situacích nesvobodného života totalitní společnosti), později i ve formě sarkastické nadsázky a v 80. letech mj. i jako součást tzv. české grotesky (reakce na soudobé normalizační poměry)

FRANTIŠEK RONOVSKÝ

1929 - 2006

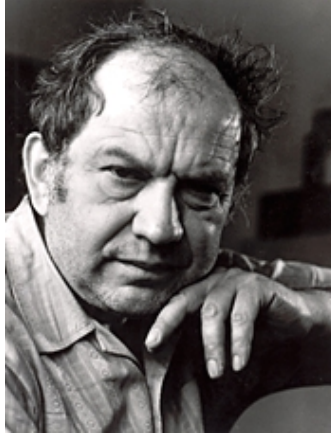

- Malíř, absolvent AVU (učitel *M.Holý*), člen skupiny **Etapa**.
- Jeden z nejvýznamnějších ***figuralistů*** druhé poloviny 20. století, který si však začátkem 60. let vyzkoušel i *abstrakci*. Používal mj. *enkaustiku* a vedle jednotlivých obrazů a obrazových cyklů vytvořil v duchu středověkých tradic sakrálního malířství i triptychy, preferoval formy figuralistů *německých expresionistů* první poloviny 20. století, příp. dalších narativních malířů, jmenovitě *Francise Bacona*. Lze poukázat i na jistou spřízněnost s *Rouaultovým* dílem.
- V 70. letech se námětem figurálních obrazů stává jednak Paříž, jednak hostiny i venkovské svatby a rodinný život jako takový, to vše zobecněné v podobenství lidského osudu. Tento trend pokračuje i v následujících desetiletích, přičemž do intimní sféry každodennosti pronikají i tóny bolesti a smutku nad nenávratným loučením s všedními věcmi i blízkými osobami.
- Dílo Františka Ronovského se včlenilo do kontextu *evropského figurativního umění 20. století*.

Modrá kavárna **1958**

V malbě i kresbě od počátku byl a zůstal důsledný figuralista, lidský, expresivní, dramatický. Krátké období abstrakce (1962-63) bylo jen epizodou. Již během studií začal vystavovat, pak též po roce 1957. Byl členem skupiny Etapa (1961-70), spolu s malíři V. Kimlem, J. Pešicovou, O. Synáčkem, sochařem F. Štorkem aj. Jejich programem byl „senzualizmus, intimizmus i zobrazení života a cítění dnešního člověka se snahou obohatit život poezií“ a v případě F. Ronovského též prózou jako svědectvím o lidském vědomí a bytí.
F. Ronovský měl individuální výstavy v Čechách a na Moravě (Praha, Ostrava, Karlovy Vary, Bruntál, Litoměřice, Teplice), na Slovensku jenom v Bratislavě (1960 a 1986 v Galerii města Bratislavy). Jeho obrazy byly též na Bienále mladých v Paříži (1961), na Bienále v Benátkách (1968, kde získal též cenu) a na Bienále v Sao Paulo (1969)

Hudebnice
1964

Předtucha
1967

Žebrák z Madridu, nedatováno

Z Amsterodamu
(střed triptychu)
nedatováno

Návrh pro kulturní dům v Teplicích, nedatováno

Vzpomínka na Paříž. 1995

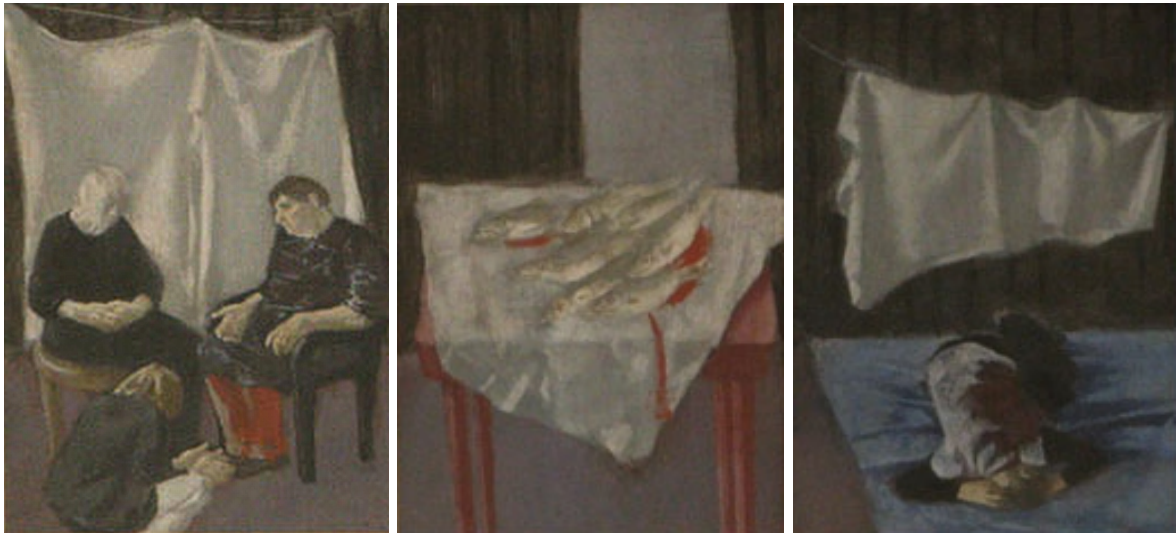

Odpoledne v Hajské. 2003

Hajská III 2002

František Ronovský
6. 5. - 9. 8.2009
Retrospektivní výstava výrazné osobnosti českého figurativního malířství 20. století pořádaná v Jízdárně Pražského hradu.

FOTOGALERIE

František Ronovský (6.5.2009 - 9.8.2009)

Retrospektivní výstava výrazné osobnosti českého figurativního malířství 20. století Františka Ronovského (1929 – 2006), pořádaná v Jízdárně Pražského hradu.

Autor: © Správa Pražského hradu, foto: Jan Gloc

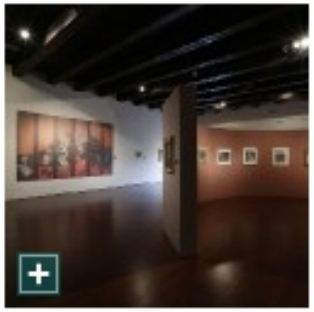
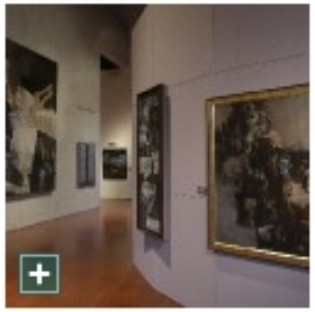

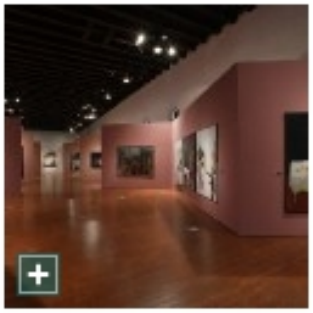
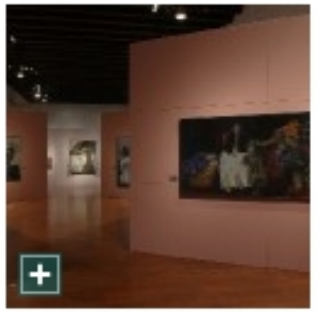

Galerie moderního umění v Roudnici připravila výstavu obrazů malíře Františka Ronovského. Tento umělec patřil k významným představitelům tzv. nové figurace. Galerie představuje jeho tvorbu z let 1965 až 1970. V těchto letech vytvořil Ronovský sérii monumentálně pojatých obrazů, které formou podobnou filmovému střihu zachycují osudové mezníky lidského života. Typická malířova díla v obrazových cyklech z té doby reprezentovala české umění i na mezinárodním Bienále v Benátkách v r.1968.

KVĚTA VÁLOVÁ

1922 - 1998

- Tvorba Jitky Válové je neodmyslitelně spojena s tvorbou její sestry - dvojčete Květy Válové.
- Jitka a Květa Válovy studovaly v letech 1946-1950 malbu v ateliéru Emila Filly na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze.
- V průběhu 50. let jejich obrazy a kresby spadají do sféry předmětné malby a v 60. letech se jejich práce volně přiřazují k vlně nové figurace.
- Od roku 1954, kdy vznikla skupina Trasa, jsou jejími kmenovými autorkami a vystavují převážně s okruhem jejích autorů. V 70. letech obě malířky patřily k okruhu neoficiálního umění, po dlouhé odmlce představila jejich dílo velká výstava, kterou připravili Jana a Jiří Ševčíkovi v 80. letech.
- Květu charakterizuje robustní malba často téměř v jednom tónu a monumentální proporce figury vyjadřující vitální sílu díla. Patrně, více než směšnost nějakého nám utajeného příběhu, vyvolávajícího v muži melancholickou náladu, zachytíme v obraze pocit jímavosti

Směšný melancholický muž, 1966

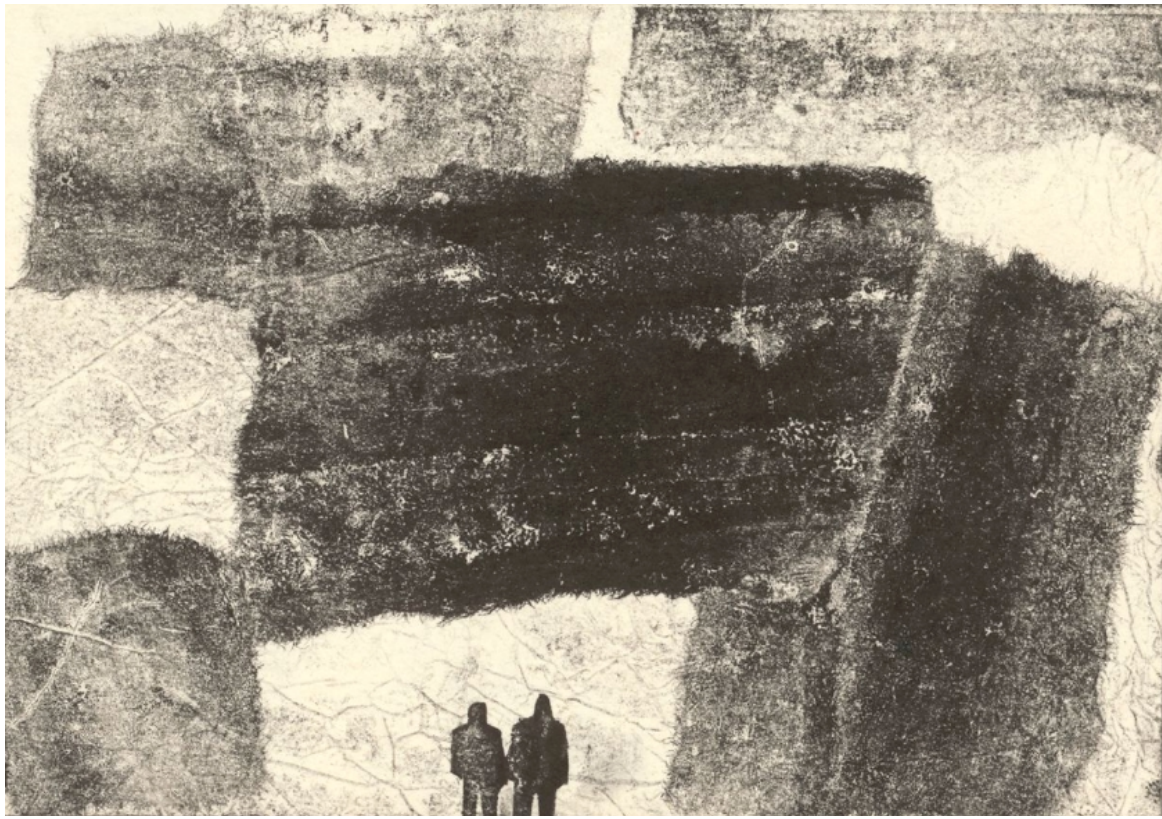

Jestliže Květa rozvíjela figurální řeč strnulých mohutných postav, které promlouvaly svědectvím vlastního stoického setrvání, Jitka vytvářela úzce související metaforiku, založenou na křehkém, nejistém bytí expresivně pohyblivých lidských forem. Pokud se u Květy existenciální otázky zhmotnily do podoby člověka-balvanu, nehnutě smířeného s bolestí, která zasáhne jeho skryté nitro, u Jitky lze snad mluvit o člověku-stéblu, bytosti citlivě a okamžitě reagující na rány osudu. Jitčin člověk je zranitelný, ohnutý nepřízní života, ale nikdy není zcela zlomený. Tyto dvě odlišné, přitom těsně spjaté a vzájemně se doplňující polohy představují onu „dvojjedinost", pro niž jsou sestry Válovy právem považovány za mimořádný jev, a to nejen v kontextu české kultury.

Hrazdy 1965

O zítřku nic nevíme 1968

Uvěznění psi, 1966

Poznani a udiv, 1969

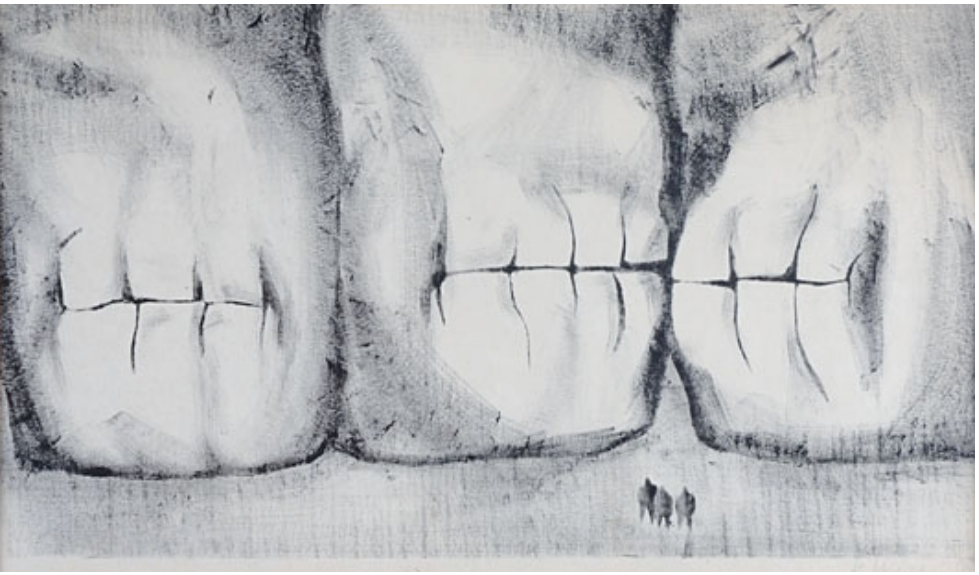

Osud, 1980

Osud, 1979

Soutěska, 1988

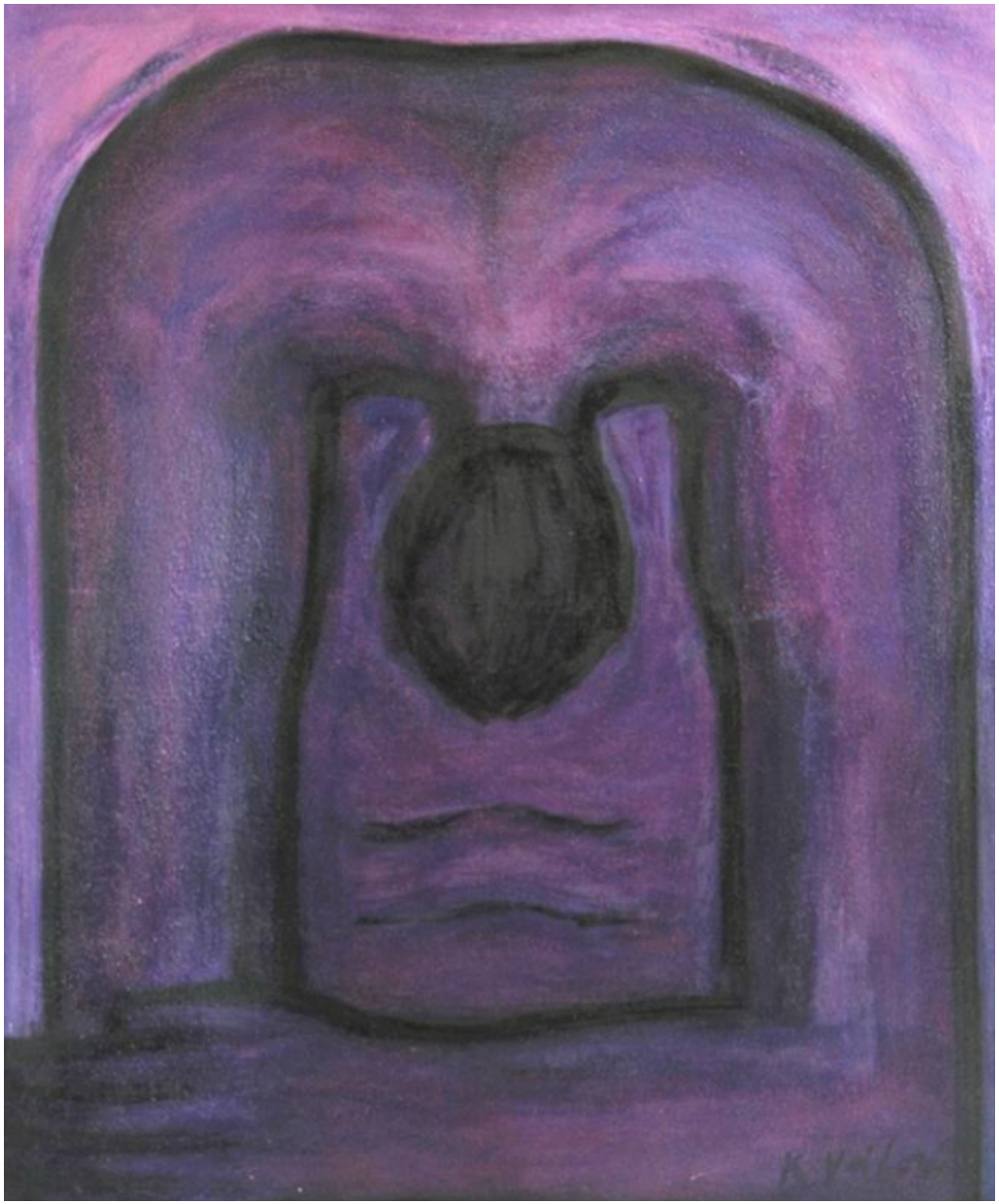

Pokání, 1996

JITKA VÁLOVÁ

1922

- **Studia:** 1945 – 50 VŠUP (E. Filla).
- **Skupiny, spolky:** od 1954 členka Trasy.
- Vystavuje od roku 1957, samostatně od roku 1958.
- Ukřižování (Kristus na kříži) představuje jedno z nejvýsostnějších křesťanských témat. Ztělesnění viny, trestu, oběti a vykoupení Jitka Válová, malířka expresívního zaměření, sloučila s existenciálním prožitkem současnosti. Nezměnilo se nic na chování a charakteru dnešního člověka. Bez ohledu na civilizační vymoženosti je stále slabý a chybující, koná dobro i zlo.
- Autorka vyzdvihuje morální sílu jedince, schopného se obětovat za vyšší ideu, za dobro; „dávný příběh“ aktualizuje. Vznikl obraz velkého, monumentálního a hluboce lidského účinu.
- Expresivní výtvarný jazyk prostupuje celé dílo: proporce a gesta Krista i oplakávajících Marií. Naplňuje neidentifikovaný prostor, charakterizuje barevnost a rukopis

Dávný příběh, 1984

List 4 (kolem **1966**)

Svědkové minulosti 1966

Jitka Valova
Projekt noveho mesta
1968

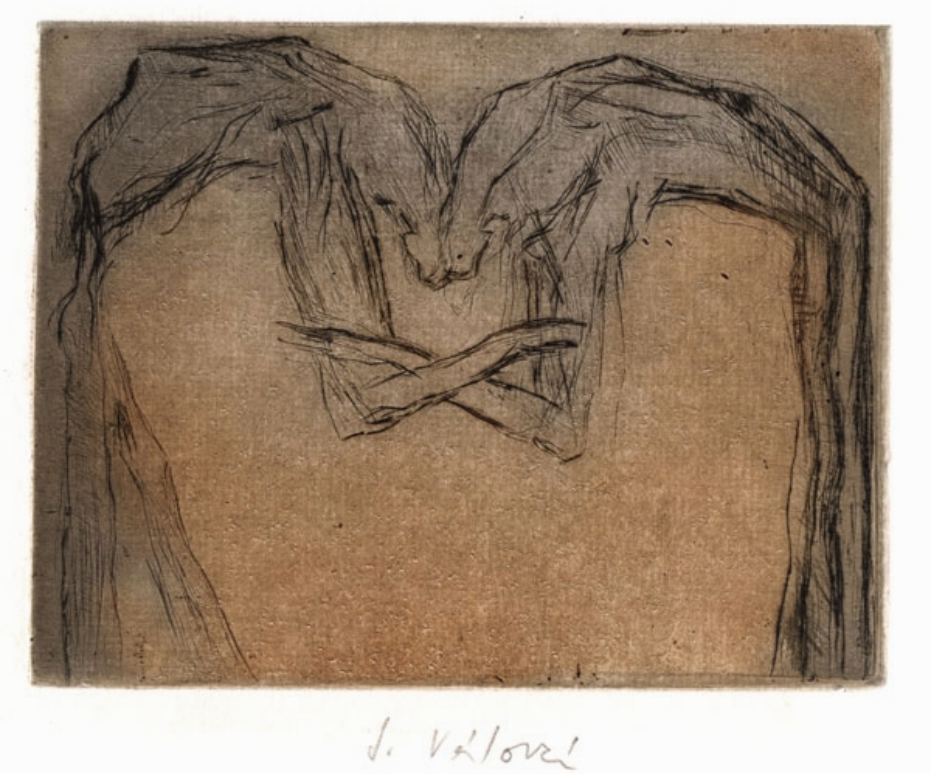

Klečící 1991

Velké břemeno 1987

Úděl, 1995

Kalvárie, 1992-93

Odchází 1998

OLBRAM ZOUBEK

1926

- je český sochař, který se výrazným způsobem zasloužil o rozvoj české architektonické plastiky
- Stal se členem Unie výtvarných umělců , skupiny Trasa a Nové skupiny, je též členem Umělecké besedy.
- Zoubkův osobitý styl byl charakteristický zredukovaným vytvarováním plastik, výraznou vertikalitou, rozrušeným povrchem a mnohdy odrážel autorovu spřízněnost a reakci na antické dědictví.
- Zoubek je autorem posmrtné masky Jana Palacha a Pomníku obětem komunismu na Petříně.

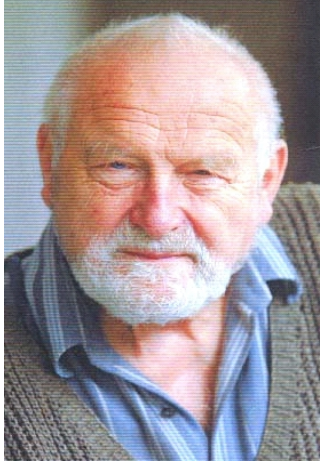

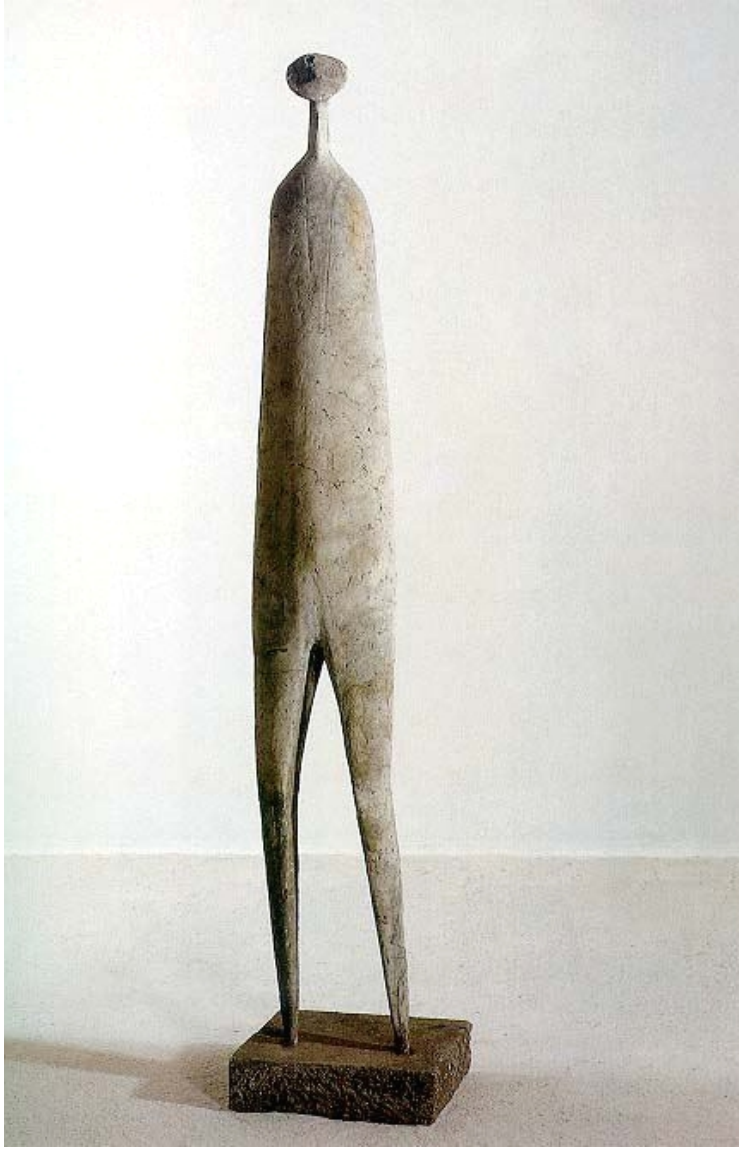

ZASTŘELENÝ
výdusek, osinkocement
1958

Bez názvu, 1965

OTEC, MATKA, SYN
výdusek, osinkocement
1967

EVA
výdusek, osinkocement, částečně zlaceno
1967

VĚDECKOTECHNICKÁ REVOLUCE
BĚŽEC
výdusek, osinkocement, ocel
1972

STRÁŽCE
vrstvené olovo, ocel
1975

Pokus o Libuši 1998

Apolonek 1979

Eva 2002

MARIE, JOSEF
výdusek, osinkocement
1978, 1979

EVO!
výdusek, osinkocement, polychromováno
1992

Pomník obětem komunismu na Petříně

EVA KMENTOVÁ

1928 - 1980

- Sochařka je klíčovou osobností českého umění druhé poloviny dvacátého století.
- Studia: 1946 – 1951 VŠUP Praha, *prof. Nušl, J. Wagner* 1944 – 1946 SPŠ bytového průmyslu, *prof. Kment*
- Umělecká beseda (1951-1957)
  Trasa (1958)
- Postupně našla svůj jedinečný výtvarný jazyk v použití nových materiálů, které jí umožnily vyjádřit, co chtěla: otisky, ať už v betonu, sádře nebo na papíře vypovídají o snaze zachytit pomíjivé lidské gesto i život v jeho náležitosti.
- Díky nekonvenčnímu použití nejrůznějších materiálů podstatně rozšířila klasický pojem sochařství o nové oblasti, přesahující pravidla formální estetiky. Její prostorové realizace v betonu a v sádře a její práce na papíře zůstávají i přes časový odstup uhrančivým znamením životních naléhavostí.

Kompozice 1960

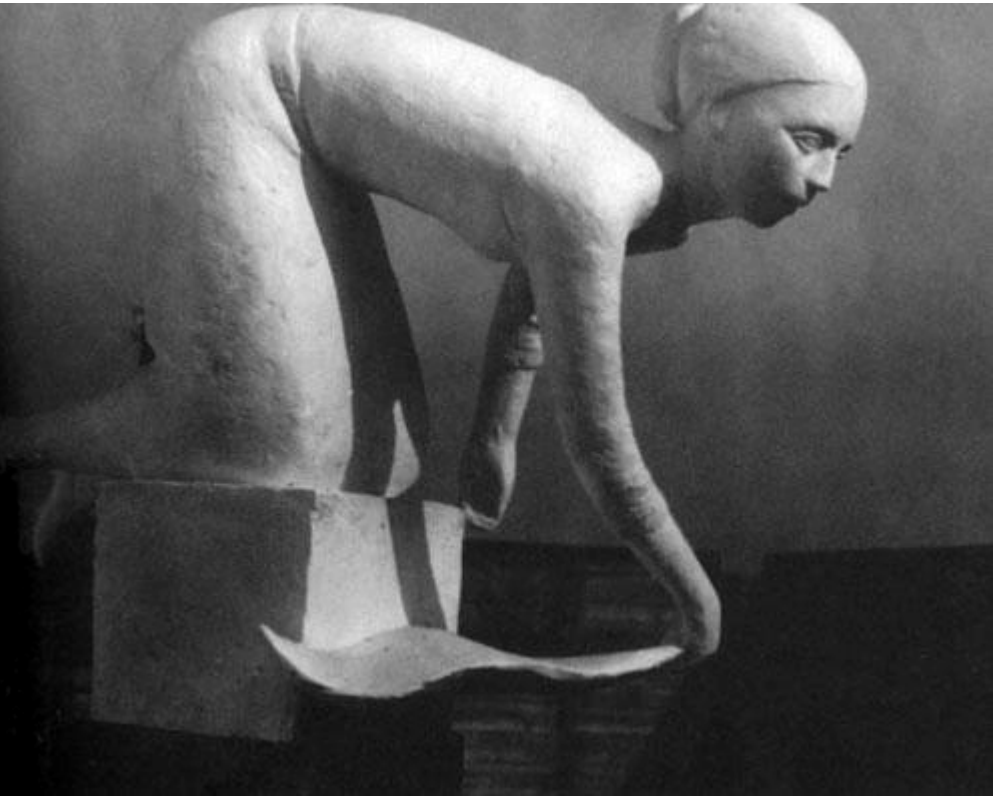

Plákanie, 1957

Žena s nádobou 1960

Počátkem 60. let se zobrazení omezuje na abstrahující znak, sochařka vytváří sádrové reliéfy komponované otisky a odlitky konkrétních předmětů, posléze se stopami prstů (Prsty, 1966), nohou a paží (Eva, 1967), ale i celých postav (Krajina, 1967)

Prsty, 1966

Ruce, 1968

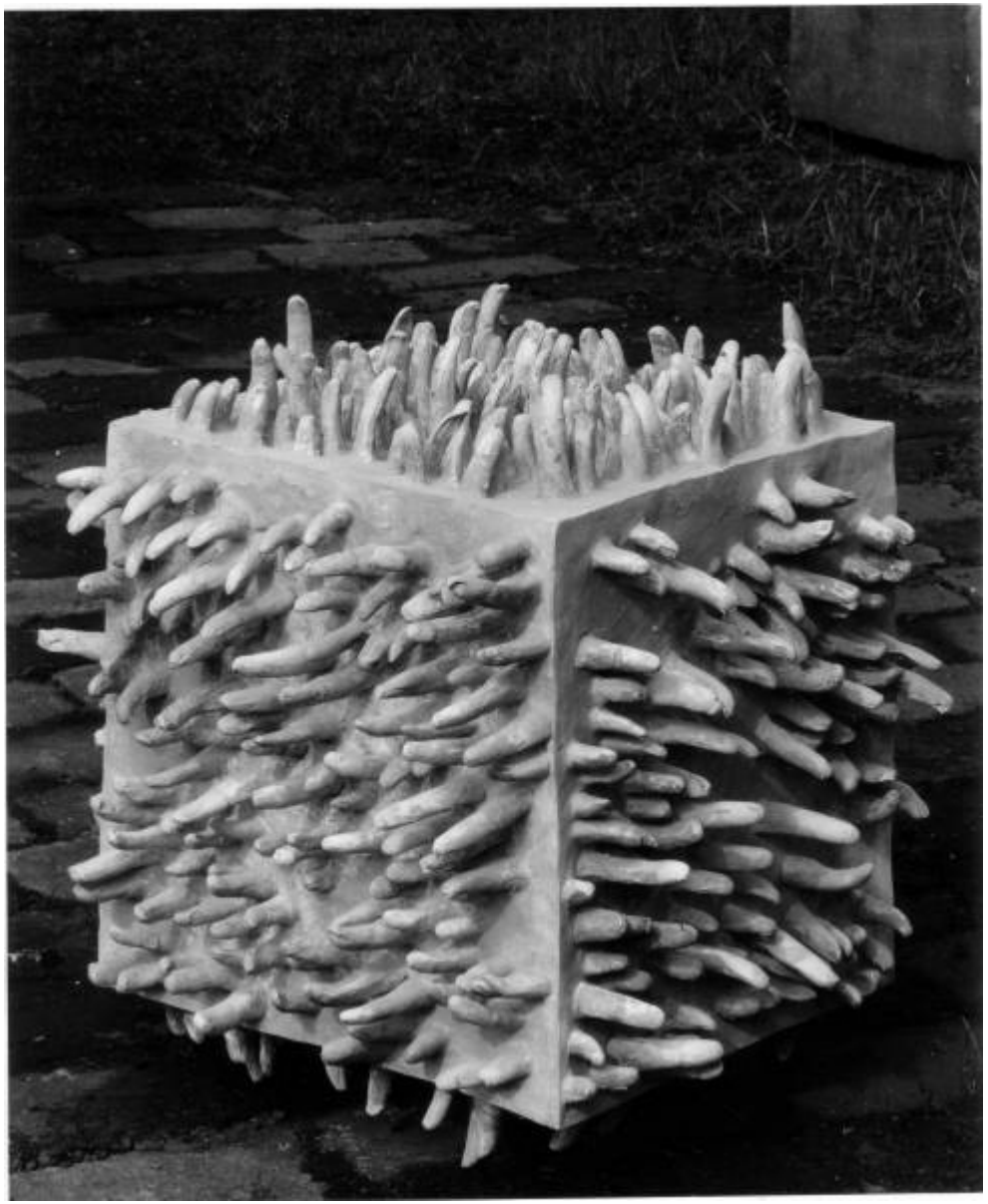

Agresivni krychle 1970

Lidské vejce, 1968

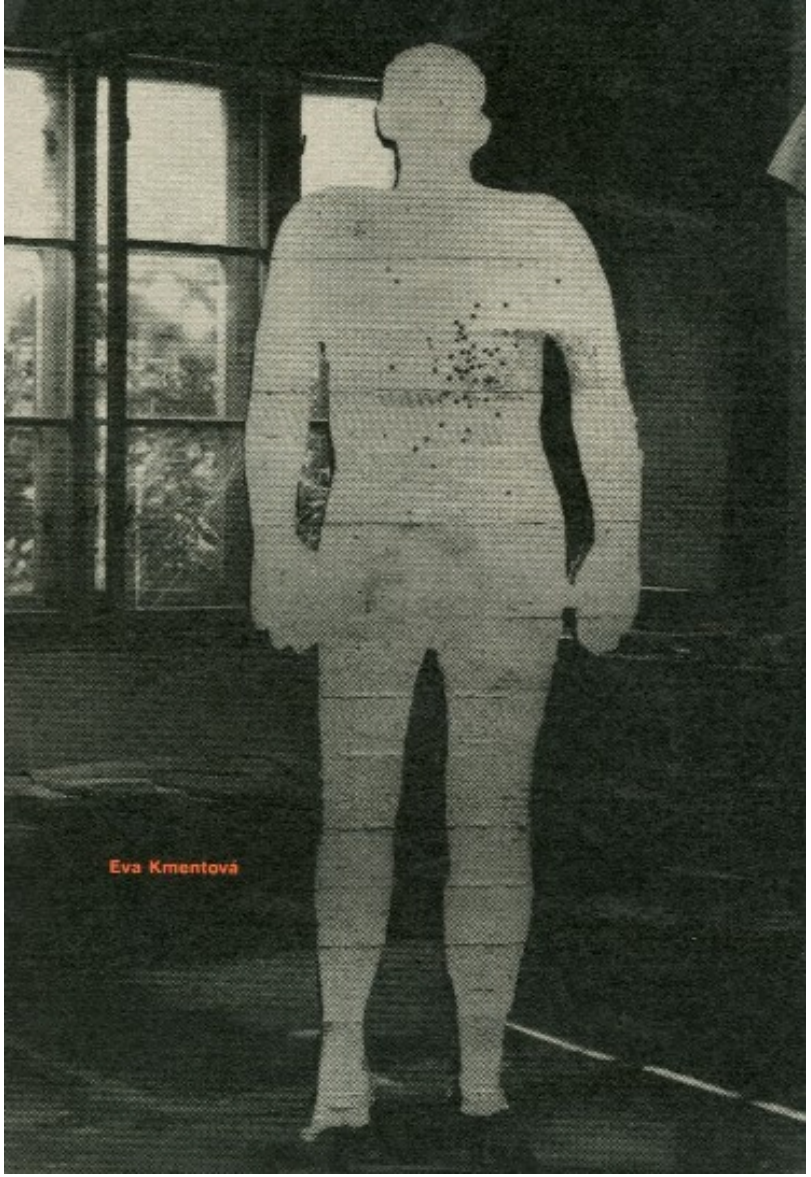

Figura, 1972

Eva Kmentová / pohled do výstavy

Tři sochařky: Eva Kmentová / Věra Janoušková / Aline Szapocznikow (30.7. – 2.11.2008)

Výstava z cyklu "Figura XX" představuje v Královském letohrádku tři různé příběhy, tři různé výtvarné projevy, v jejichž konfrontaci se ukazují společná témata a motivace.

VĚRA JANOUŠKOVÁ

1922

- Sochařka a autorka koláží.
- Navštěvovala ateliér profesora Wagnera na VŠUP. Žena sochaře V. Janouška a spoluzakladatelka UB 12.
- Na počátku své tvorby si získala ocenění kompozičně a řemeslně kvalitně realizovanými sochami. Do roku 1960 vytvořila řadu figurálních plastik především sedících ženských postav se silným lyrickým nábojem.
- Na přelomu 50. a 60. let prošla rychlou proměnou -nahradila klasickou sochu neformálnějším objektem. Kombinuje materiál (osinkocement, železo, smalty) a dosahuje často složité strukturální úpravy povrchů.
- Redukovala figuru do plošné podoby "totemu". Spolu s použitím spotřebního odpadu zakládá tato linearita vnější souvztažnost Janouškové k tendencím pop artu.
- Sochařka používá nezvyklé materiály, ale tvoří tradičním způsobem, tj. postupným přidáváním vhodných dílů recykluje podobu člověka. Vedle sochařské tvorby vytvářela od počátku 70. let papírové koláže, zaměřené na siluetu člověka nebo hlavy.

Barevný kříž, 1967

- Na přelomu 50. a 60. let přešla od soch přes figurativní asambláže (***Postava z vidlí*** z r. 1961) k sochám-objektům využívajícím mj. *smaltový šrot, např. odložené nádobí, přičemž používala mj. pro ženy neobvyklou techniku svařování*.
- Groteskní povaha objektů složených z původně spotřebního zboží nasměrovala sochařku k **popartu** a využívání odpadního materiálu z ní udělalo českou zástupkyni **„junkartu“** (***Modrý a červený smalt*** z r. 1963, ***Anděl pro Vitíka*** z r. 1972 a ***Velký bílý kabát*** z r. 1982).
- K významným dílům pozdního období tvorby, charakterizovaným kritickým filozoficko-existenciálním podtextem, patří ***Šedá figura I*** z r. 1986 a ***Boží muka*** z r. 1968 a 1992.

Busta, 1965

Pierot / Harlekýn 1963

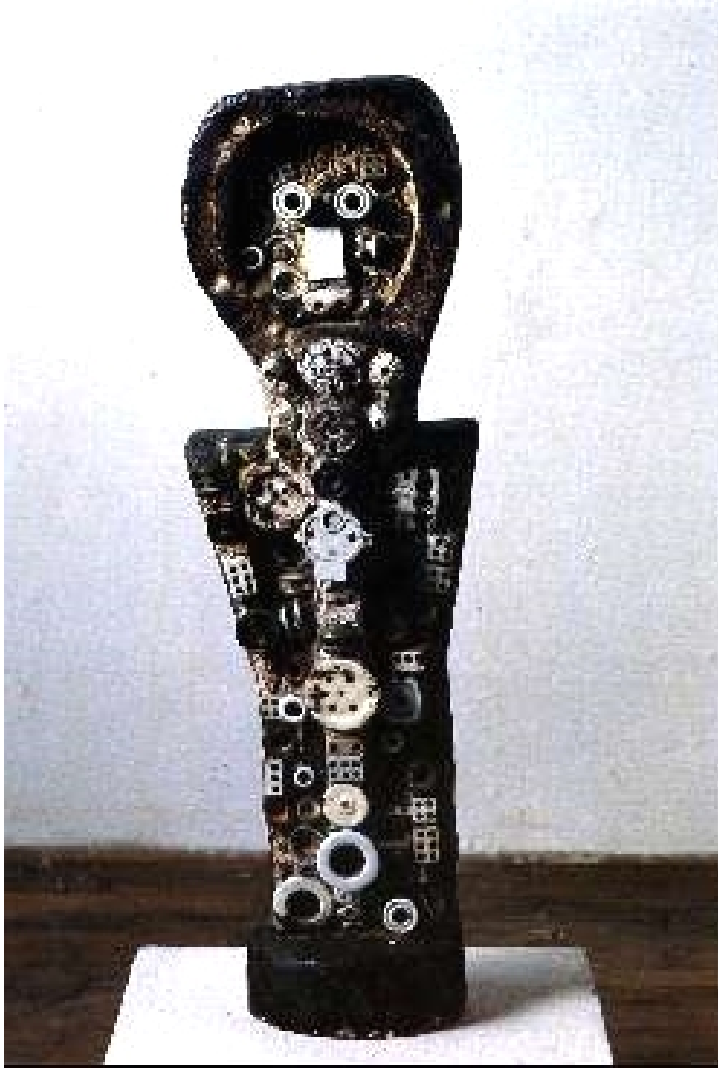

Postava s otisky, 1963

Modrá hlava, 1966

Peřinka, 1966

Tři postavičky, 1963

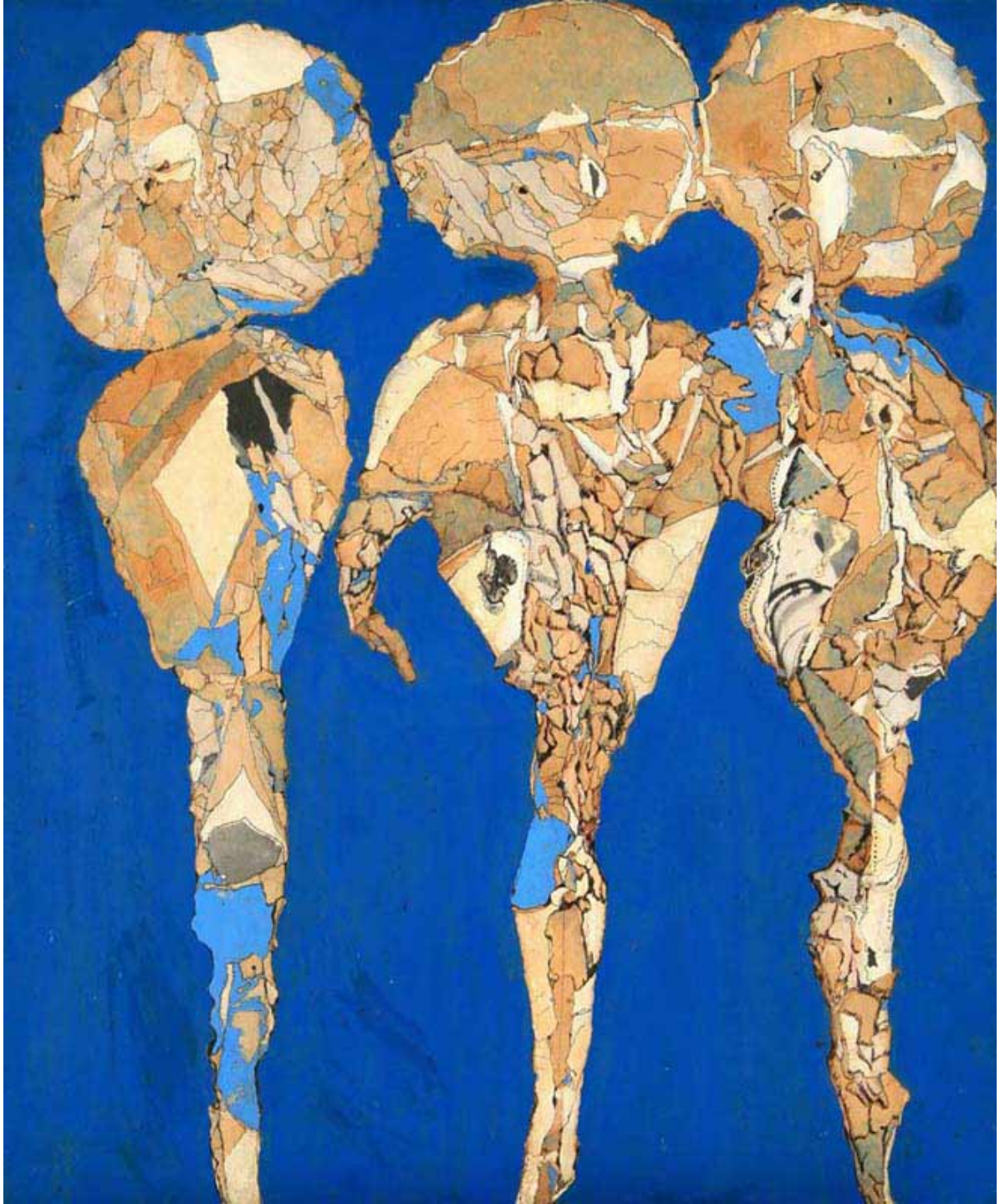

Tři postavy, 1979

Tři sochařky: Věra Janoušková / Eva Kmentová / Aline Szapocznikow (30.7. – 2.11.2008)

Výstava z cyklu "Figura XX" představuje v Královském letohrádku tři různé příběhy, tři různé výtvarné projevy, v jejichž konfrontaci se ukazují společná témata a motivace.

ADRIENA ŠIMOTOVÁ

1926

- patří k osobnostem, jež se podstatným způsobem podílely na utváření českého výtvarného umění 2. pol. 20. století.
- V letech 1945 - 1950 studovala VŠUP u Jos. Kaplického
- Spolu s V. Boštíkem, S. Kolíbalem, manželem J. Johnem, V. Janouškovou, Vl. Janouškem, Alenou Kučerovou a dalšími byla členkou skupiny UB 12.
- V období konce šedesátých a první poloviny sedmdesátých let se jejím klíčovým tématem stalo zobrazování člověka vystaveného často mezním životním situacím. K tomuto tehdy v českém umění poměrně frekventovanému tématu ale na rozdíl od mnoha mužských protějšků přistupovala s hlubokým porozuměním pro jemné psychologické odstínění mnohdy citově vypjatých stavů lidské duše.
- V následujících desetiletích se pak tato autorčina tematická orientace rozvinula ve svébytnou výtvarnou fenomenologii obecně lidském rozměru, přičemž její výtvarný jazyk se stal nezaměnitelným

Zrcadlo 1962

Ráno nad vodami 1965

Všední gesto 1969

Bez názvu 1972 – 73

Židle (bez názvu) 1971

Rozštěpení 1977
komb. technika, plátno, 128 x 83 cm
790 000 Kč

Odněkud někam

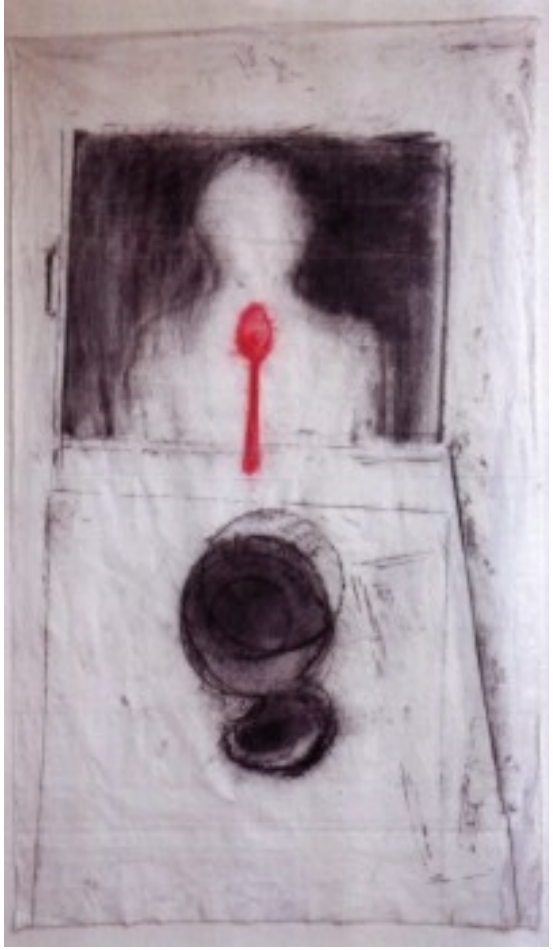

Z cyklu Magie věcí

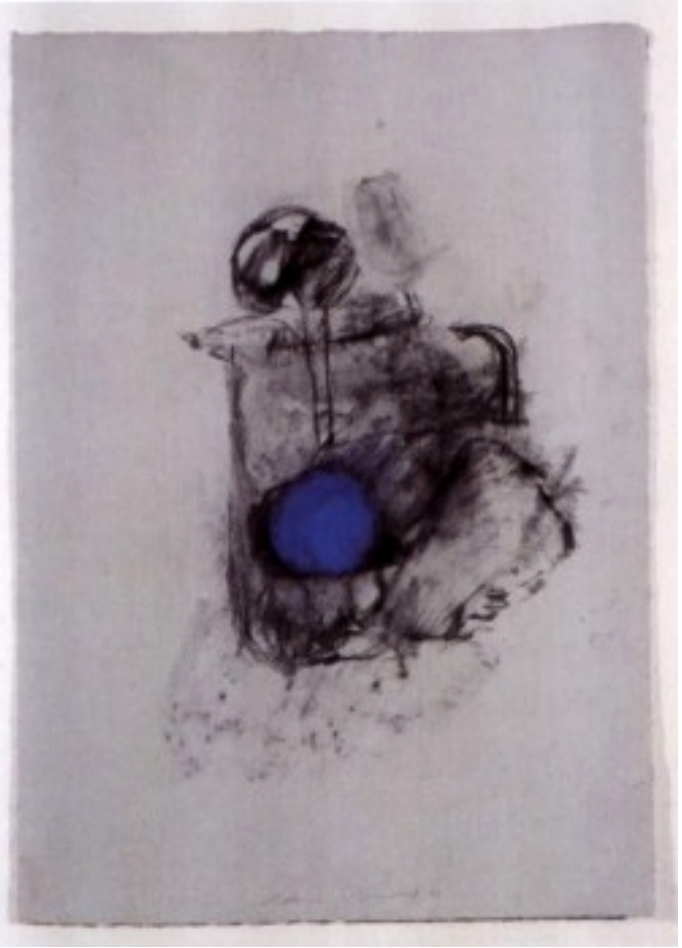

Konvice

- Dojem z prací Adrieny Šimotové je daný způsobem, jakým se autorka dotýká svých námětů: lidského těla, tváří a věcí. Šimotová je zpracovává lehce a letmo, své práce ponechává zdánlivě nedokončené, otevřené.
- Je umělkyní emotivního gesta, básnířkou přirozeného lyrismu uvolněných, někdy málem abstraktních tvarů a "tělesných" barev – bílé, šedé, šedohnědé a cihlově červené.
- Plzeňská výstava představuje Adrienu Šimotovou v několika cyklech. Už jejich názvy symbolizují průzor, který se v jejích pracích na papíře otvírá: Zavřené oči, Židle pro anděla, Nesení břemen, Psané tváře nebo titulní Hosté.
- V každém z těchto podmanivých děl rezonuje silný autorčin prožitek skutečnosti i její víra, že to podstatné se neukrývá ve věcech a tvářích, ale kdesi v neuchopitelné hlubině za nimi.

Host (II), 2005

Ruka II
(z cyklu Dotek barvou)
1992

Tvar

Smíření

JIŘÍ NAČERADSKÝ

1939

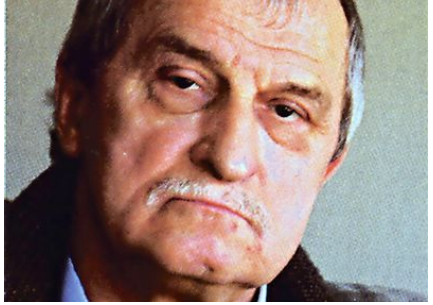

- Jméno malíře a kreslíře Jiřího Načeradského je spojeno především s nástupem nejmladší generace šedesátých let, která se zformovala do proudu nové figurace. Počátky jeho tvorby do roku 1963 jsou spojeny s inspirací magickým realismem a krátce i metafyzickou verzí surrealismu.
- V cyklu zdí, plotů a plechů z let 1964–66 pro změnu osobitým způsobem ironizoval strukturální abstrakci a současně objevoval půvab dětské či primitivní kresby a kaligrafie záznamů z pražských ulic a hospod. Vytvořil tak českou podobu dubuffetovského graffitti.
- Zároveň se ale v roce 1964 přiklání k nové figuraci, jejímž se stává předním představitelem. Řadou groteskních obrazů se v roce 1966 zúčastnil bienále mladých v Paříži. Po návratu z Francie pod vlivem všeobecné deziluze z domácího společenského vývoje v sedmdesátých letech namaloval sérii obrazů podivných strojů a strojových bytostí.

GALERIE / MALBY / 1959-1970

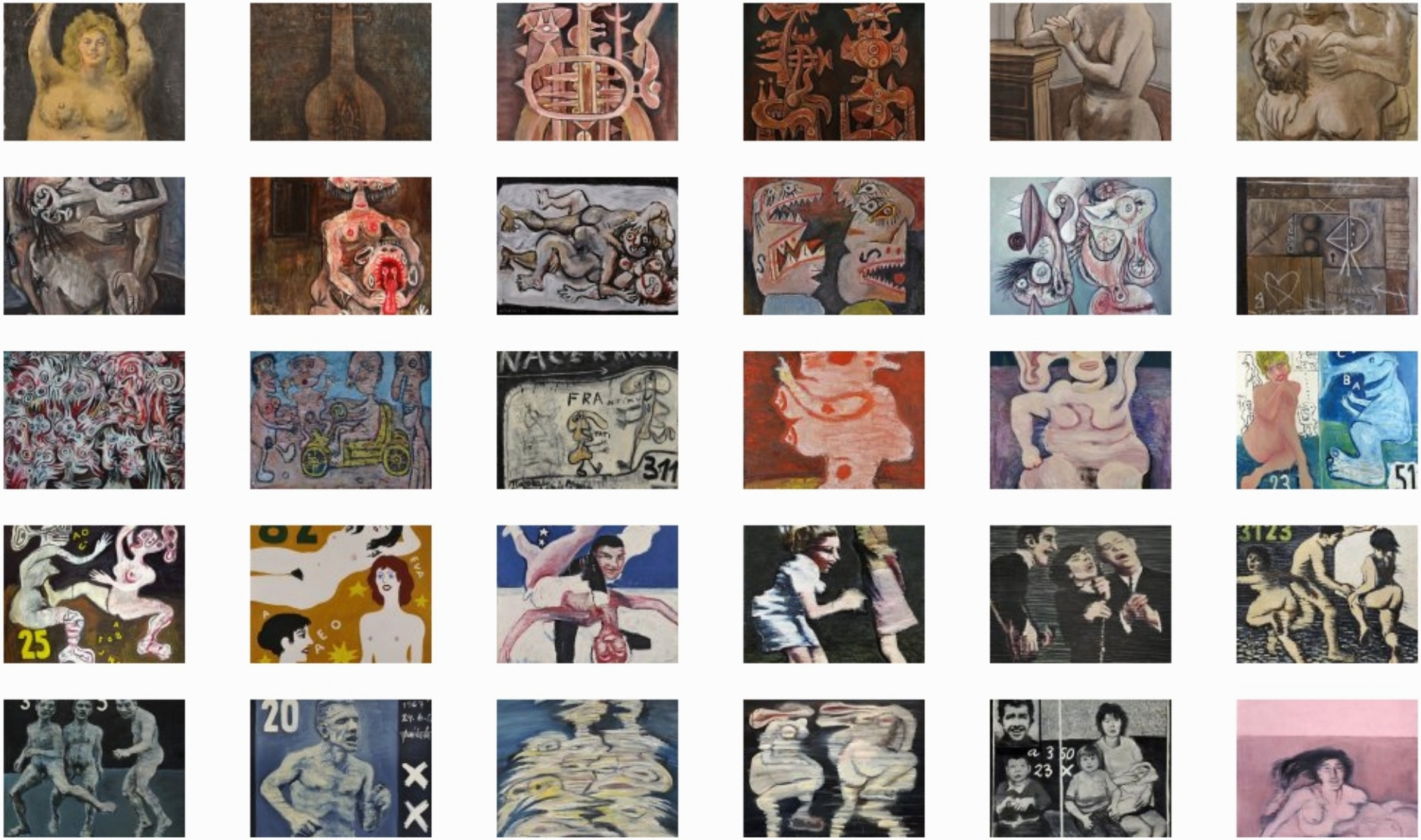

http://www.naceradsky.cz/galerie/malby/1959-1970

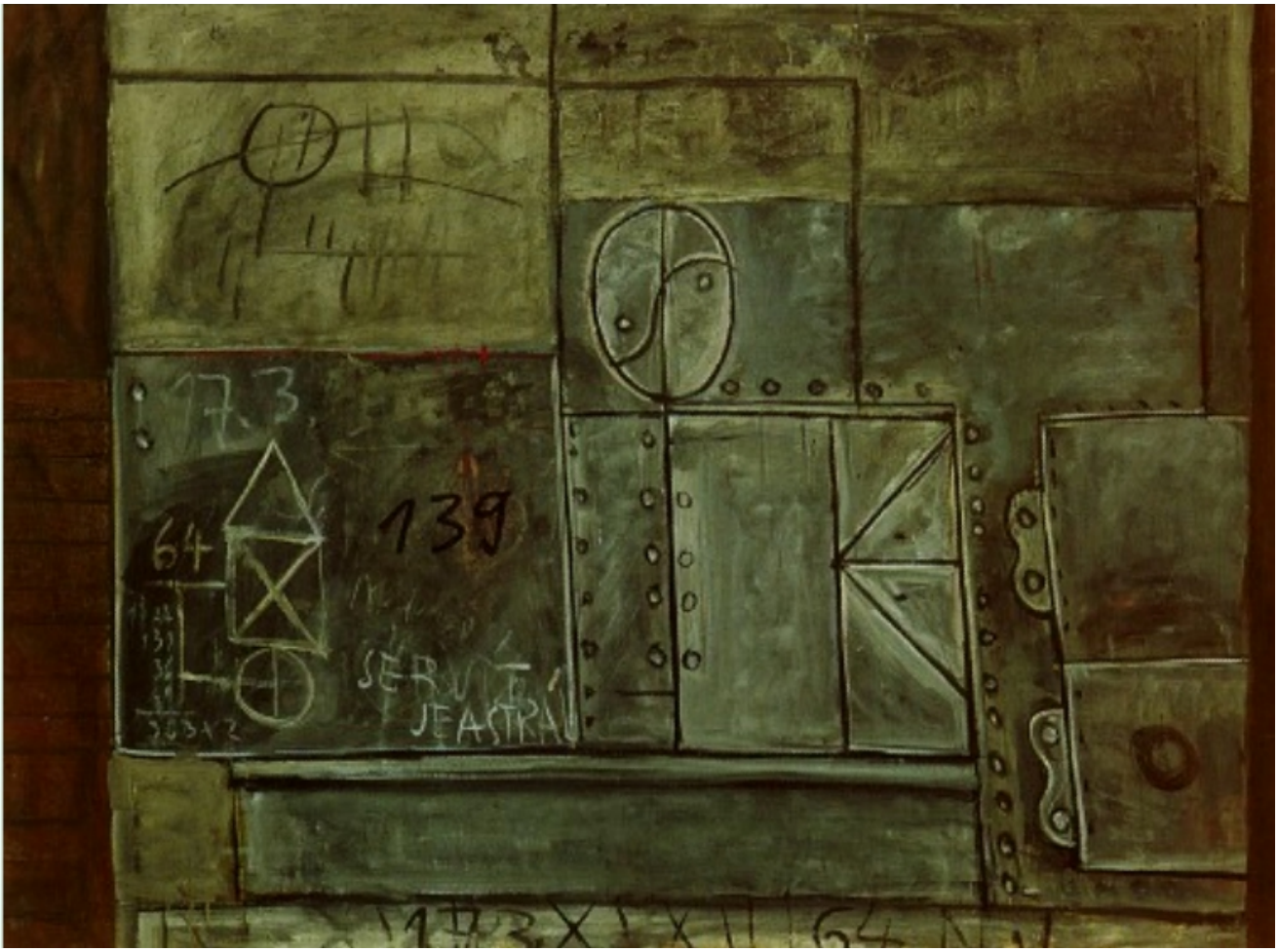

Ohrada, 1964

V polovině 60. let experimentuje v blízkosti *dubuffetovského groteskna a graffiti* (***Nazdiprasátko*** z r. 1964 a ***Tajné myšlenky*** z r 1966, oba součástí cyklu ***Zdi***) a současně nastupuje cestu k nové figuraci, velmi záhy jako jedna z jejích klíčových osobností.

Tři Grácie, 1965

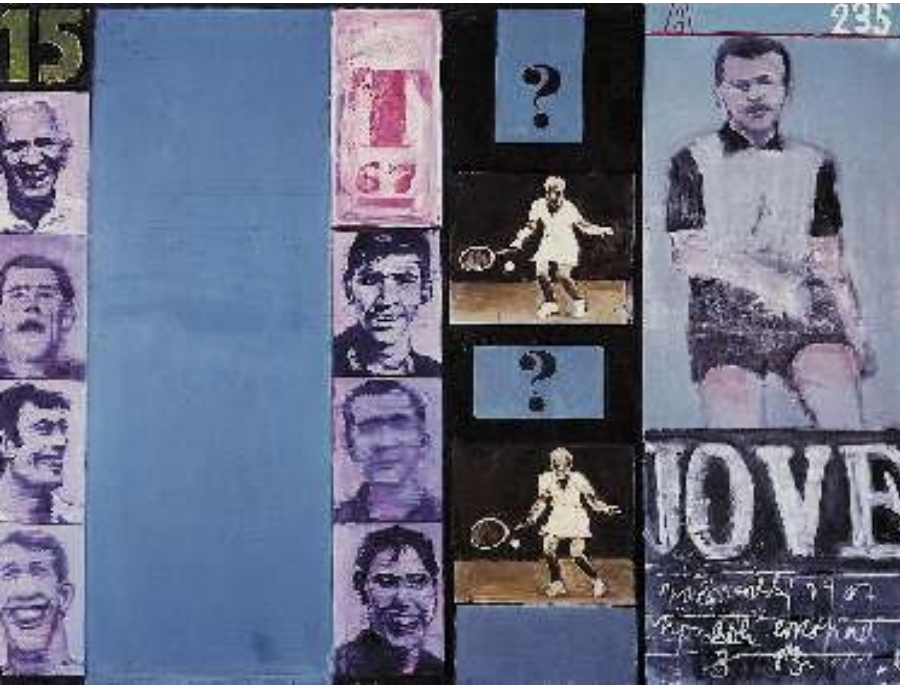

Šampioni, 1967

Ke konci 60. let vznikají velké obrazy založené na groteskní interpretaci média fotografie, zejména sportovní s náměty běžců: ***Červenec - útěk do hor*** *a* ***Běžec K.****, oba z r. 1967.*

Štrajchpudlíci, 1967

Běžící dívky
1967

GALERIE / MALBY / 1971-1980

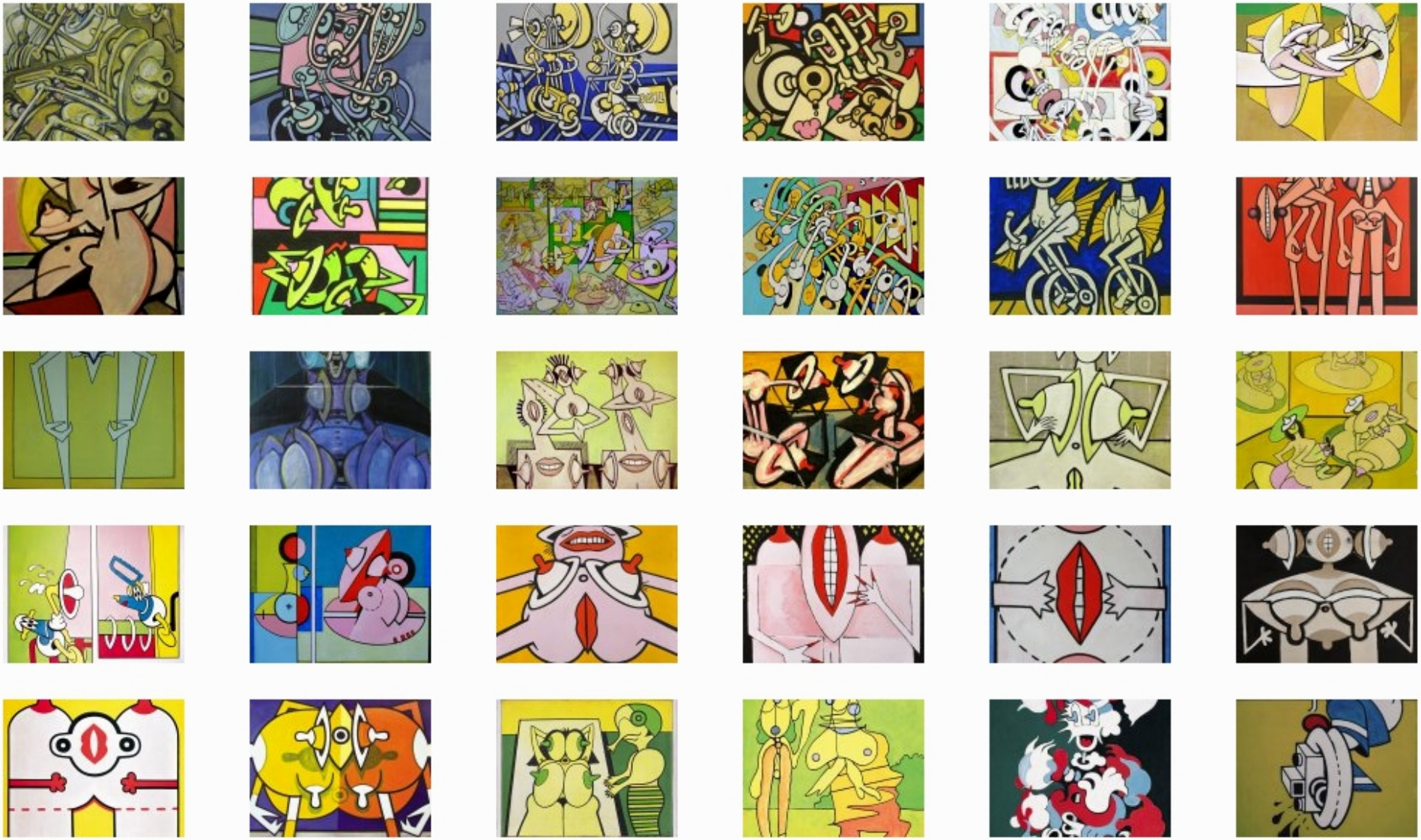

http://www.naceradsky.cz/galerie/malby/1971-1980

Tajemná duše ženy 1972

Dvě holčičky 1974

Počátkem 70. let vytváří cyklus živoucích strojových mechanismů (***Žluté stroje*** z r. 1972), kolem poloviny desetiletí popartem inspirované parodie *disneyád* (***Donald fotografem*** z r. 1976) a od 80. let zahajuje eroticky provokativní ***Kudlanka Alpa*** z r. 1980 vrcholné období umělcovy ***neofigurativní tvorby***, která rozehrává ironickou hru jak s tradicí, tak s ***postmoderními tendencemi***, jež se v té době i u nás stávají aktuální.

Svůdnice, 1973

Strojování - Láska
nedatováno

Salon krásy 1974

Vášeň I 1976

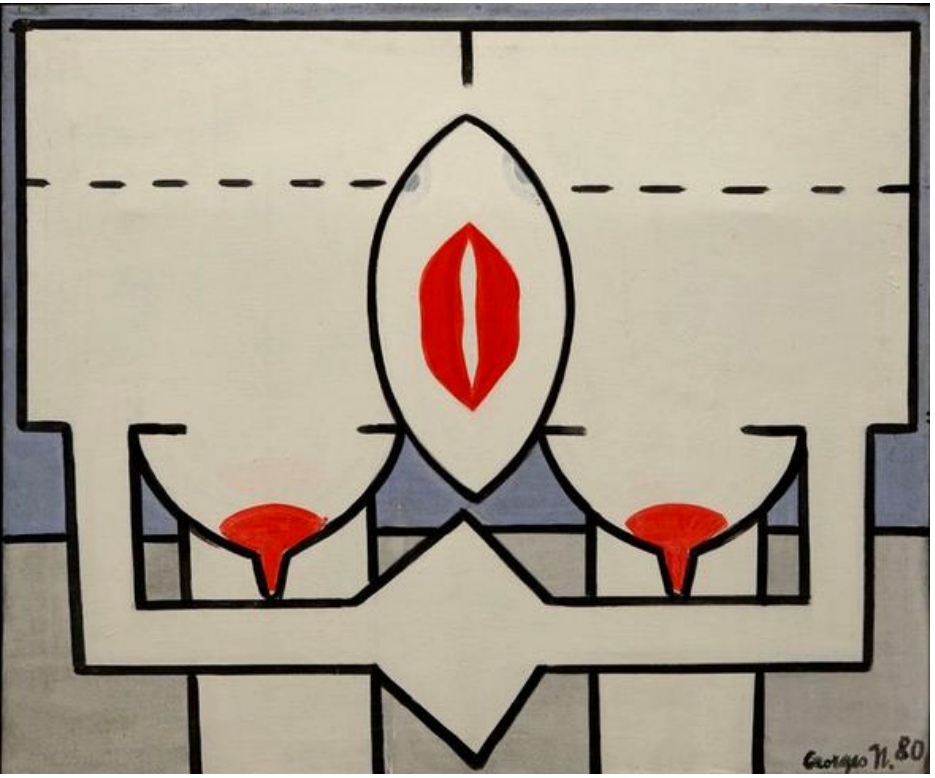

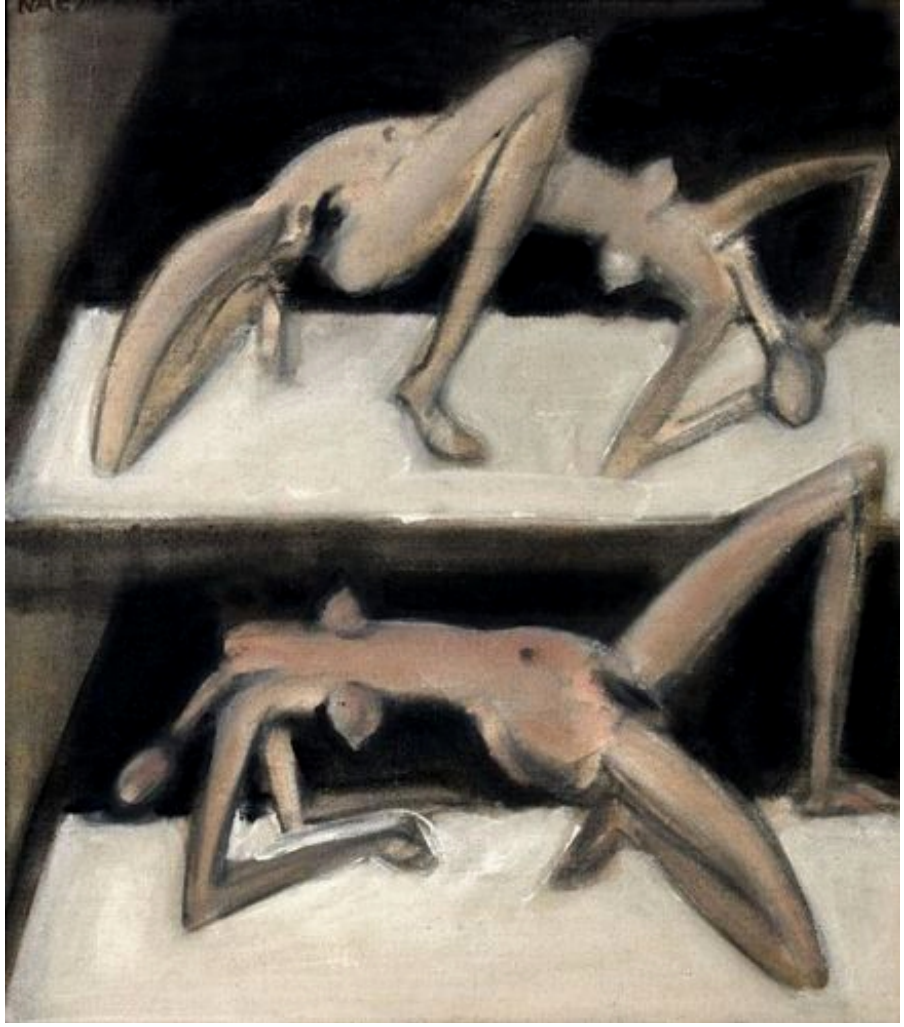

Sněžná 1980

Opus 38, 1980

Kudlanka Alpa, 1980

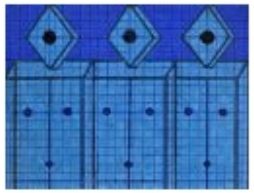

GALERIE / **MALBY** / 1991-2000

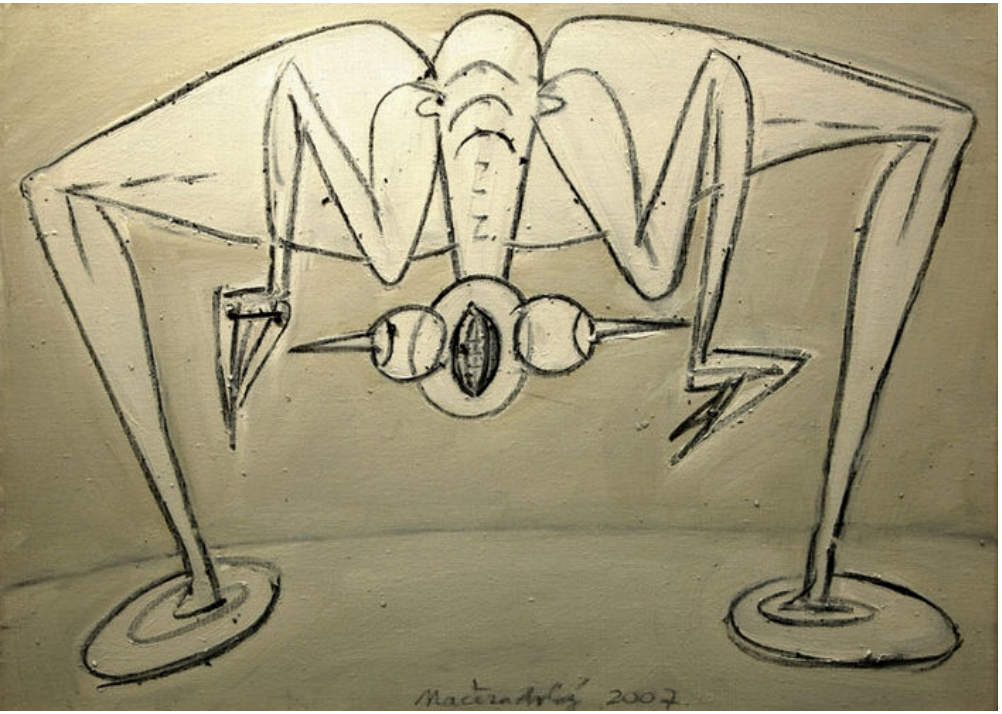

Kudlanka bílá 2007

Kudlanky 1991

Dívky 2006

KAREL NEPRAŠ

1932 - 2002

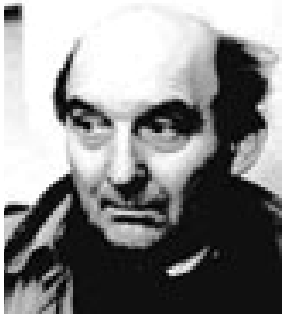

- Sochař, kreslíř a ilustrátor, absolvent AVU od r. 1991 profesor AVU.
- Už v šedesátých let vynikl svým *kreslířským „černým humorem“* a pokud jde o sochařskou tvorbu *kovovými plastikami* blízkými malířskému informelu a *vytvářenými originální galvanickou technologií*. Umělec varioval absurdní kafkovská témata: sem patří např. *variace na **Zámek*** z let 1961-64.
- Jako účastník skupiny **Šmidrů** *pěstoval parodii i sarkasmus*, které se projevily v jeho asamblážích i paralelních kresbách anatomických anomálií. Vytvářel barevné plastiky (***Dialog*** z r. 1965, *tři varianty na námět **Sedící*** z r. 1966), od přelomu 60. a 70. let začal využívat jako materiál *litinu* a začlenil do svých děl v duchu kinetismu i aktivizace diváka *jednoduché pohybové mechanismy*: ***Račte točit*** z r. 1969.
- Z velké části *barevné objekty*, resp. ***brikoláže*** (*předměty vzniklé improvizovaným „kutěním“*), spojující litinové díly s dalšími prefabrikáty, kterými se Nepraš - souběžně s kresbou - zabýval od 80. let, již *souzní s postmoderními tendencemi*.

Byl osobitým českým výtvarníkem.
Při tvorbě využíval často kovové díly, především vlastní odlitky a instalatérský materiál.
V sedmdesátých a osmdesátých letech nesměl vystavovat, a tudíž jeho tvorba byla omezená. Obrat nastal až koncem osmdesátých let.
Po listopadu 1989 se stal znovu uznávaným umělcem a v roce 1991 nastoupil jako profesor na pražskou Akademii výtvarných umění.
V roce 2002 mu bylo posmrtně prezidentem Václavem Havlem uděleno státní vyznamenání za vynikající umělecké výsledky.
Jeho posledním dílem, dokončeným jeho dcerou a realizovaným až v roce 2005, je pomník Jaroslava Haška na pražském Žižkově, na Prokopově náměstí (busta, jedoucí na polo koni - polo hospodském stolu).

Hlava, 1974,

Jezevčík, 1961

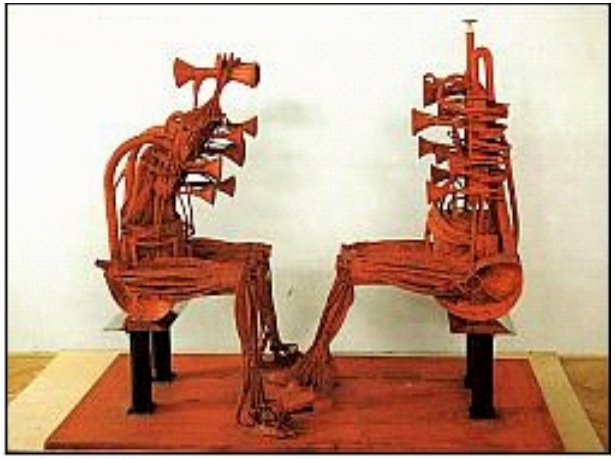

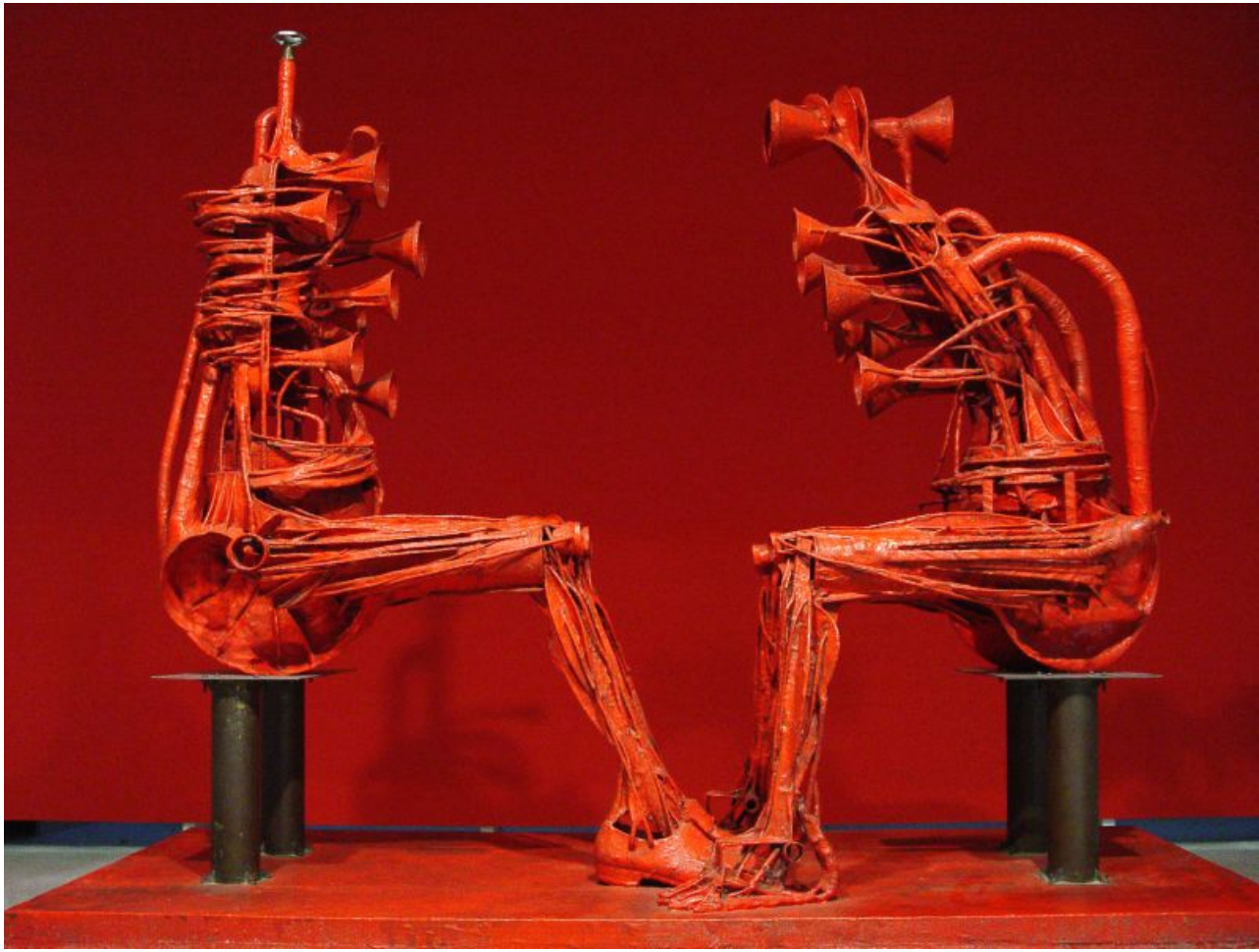

Velký dialog, 1965

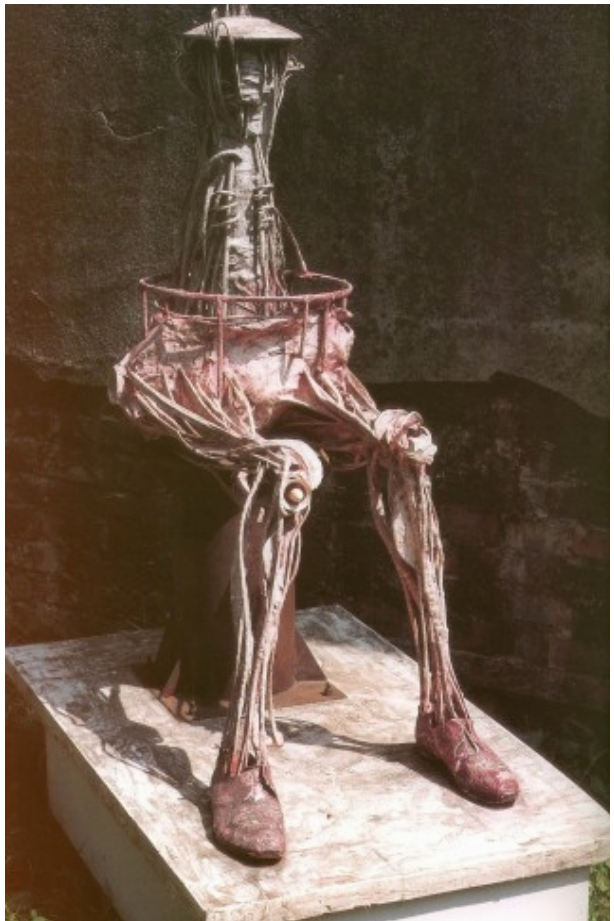

Hlava na noze, 1968

Sedící, 1966

Moroa II, 1966

Hlava 60. léta

Stojící figura, 1972

Prsa na jiný způsob, 1997

První pivní jezdecká socha, jak pomník mnozí nazývají, je hlavně recesí. Podstavec procházející břichem bronzového koně, původně místo pro pípu, z níž se mělo při významných příležitostech čepovat pivo, na ní pak Haškova busta...

Pomník Jaroslava Haška od Karla Nepraše

Kandelábry
na Malostranském náměstí
v Praze

Pomník Jaroslava Haška
od Karla Nepraše

OTAKAR SLAVÍK

1931 – 2010

Patřil k předním českým poválečným malířům abstrakce a koloristické figurální malby.

Jeden z nejvýraznějších představitelů proudu nové figurace, která koncem šedesátých let reagovala na předešlou nadvládu abstrakce.

Studoval malbu v ateliéru E. Nevana na PF v Bratislavě, absolvoval pak v roce 1955 na UK v Praze.
Po podpisu Charty 77 odešel v roce 1980 do Rakouska.

V poslední době vystavoval v Roudnici nad Labem a v pražském Topičově salonu..

Zásadním tématem jeho obrazů je figura.
V 70. letech se proměnilo v téma silně existenciálního zabarvení, což ovlivnily okolnosti jeho života i události 70. let. Slavík si téměř po celý život budoval nezávislou existenci, pracoval jako kulisák i skladištní dělník.
Svými obrazy stále silněji reflektoval nejisté polohy lidské existence.

Lezici, 1968

Otakar Slavík
a Vzpomínka na 1. mezinárodní malířské symposium Roudnice ´70

Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem
si Vás a Vaše přátele dovoluje pozvat na zahájení výstav

Otakar Slavík / Barvou o život
& Vzpomínka na 1. mezinárodní malířské symposium Roudnice ´70

ve čtvrtek 9. září 2010 v 17 hodin. Úvodní slovo pronesou autorky výstav PhDr. Alena Potůčková a Mgr. Andrea Turjanicová. V programu zazní skladby Hanse Krásy a Viktora Ulmanna v podání Klárova kvarteta ve složení: Tom Klár – I. housle, Pavel Hrda – II. housle, Libor Kaňka – viola, Viktor Vondráček – violoncello. **Výstavy podpořilo Ministerstvo kultury České republiky.**

Slavík Otakar
Sedící provazolezec
1979

Otakar Slavík
Odpočívající klaun, 1982

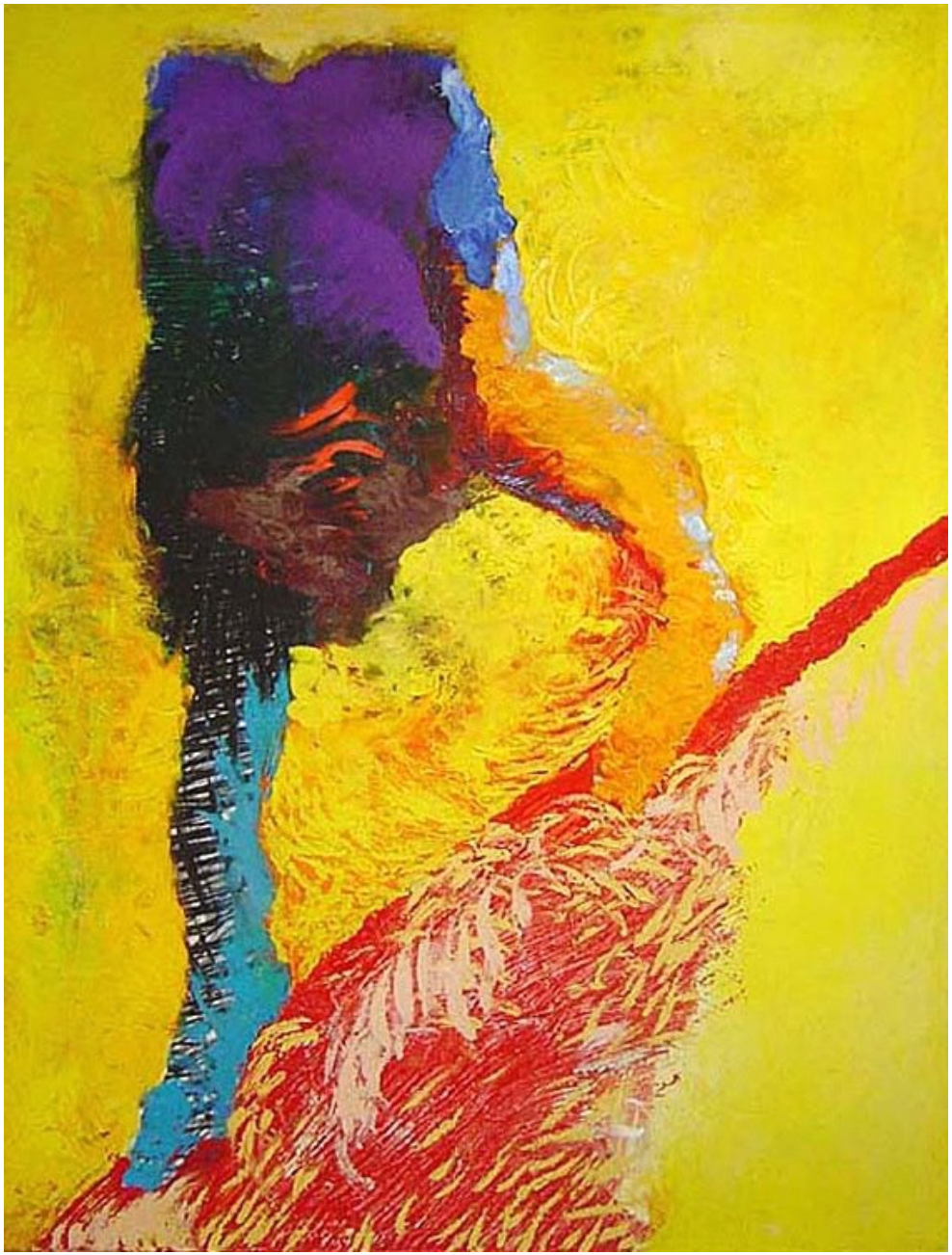

Otakar Slavík
Provazochodec
(1984-86)

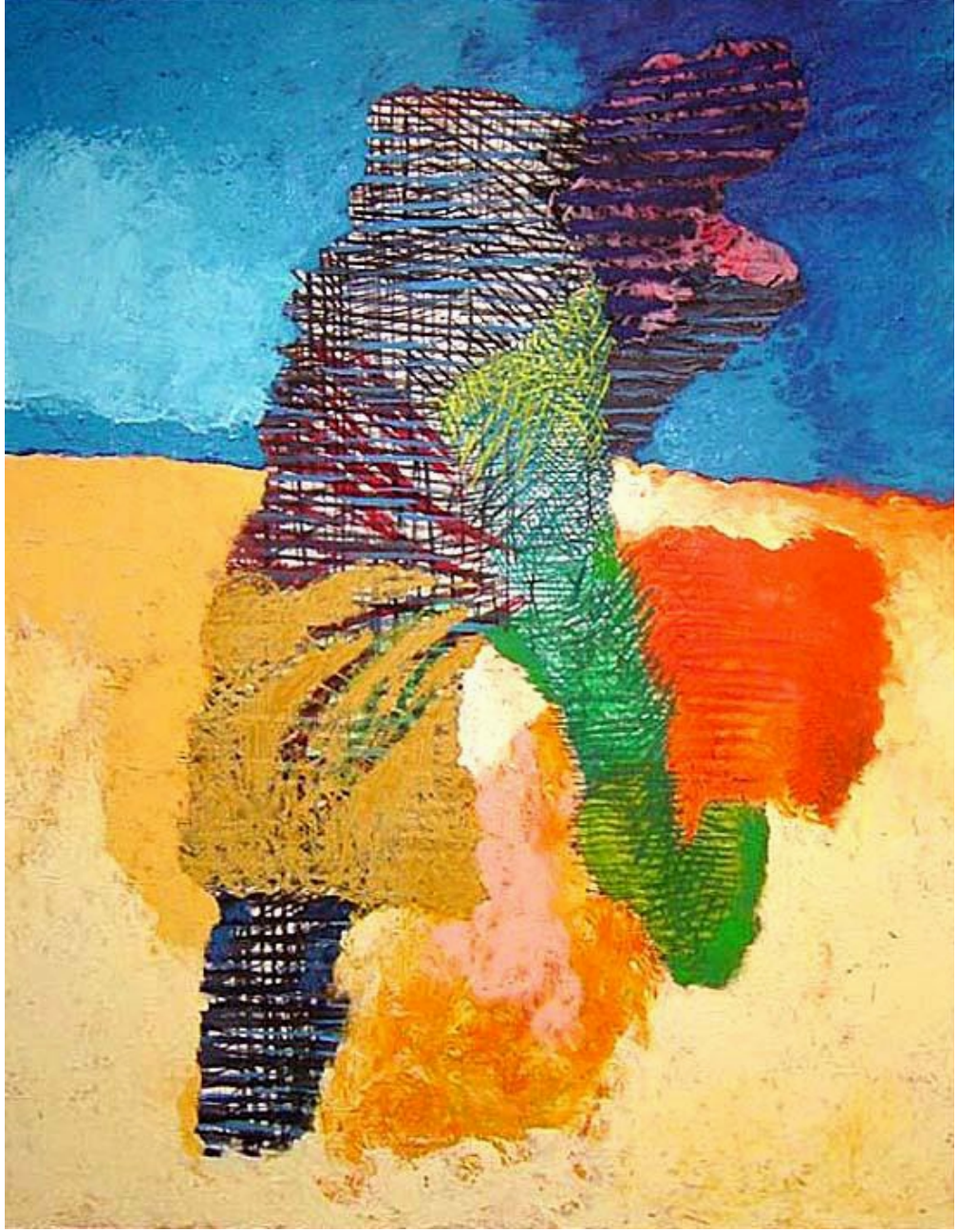

Kráčející muž
1986–1987, olej na plátně
Museum Kampa
Nadace Jana a Medy Mládkových

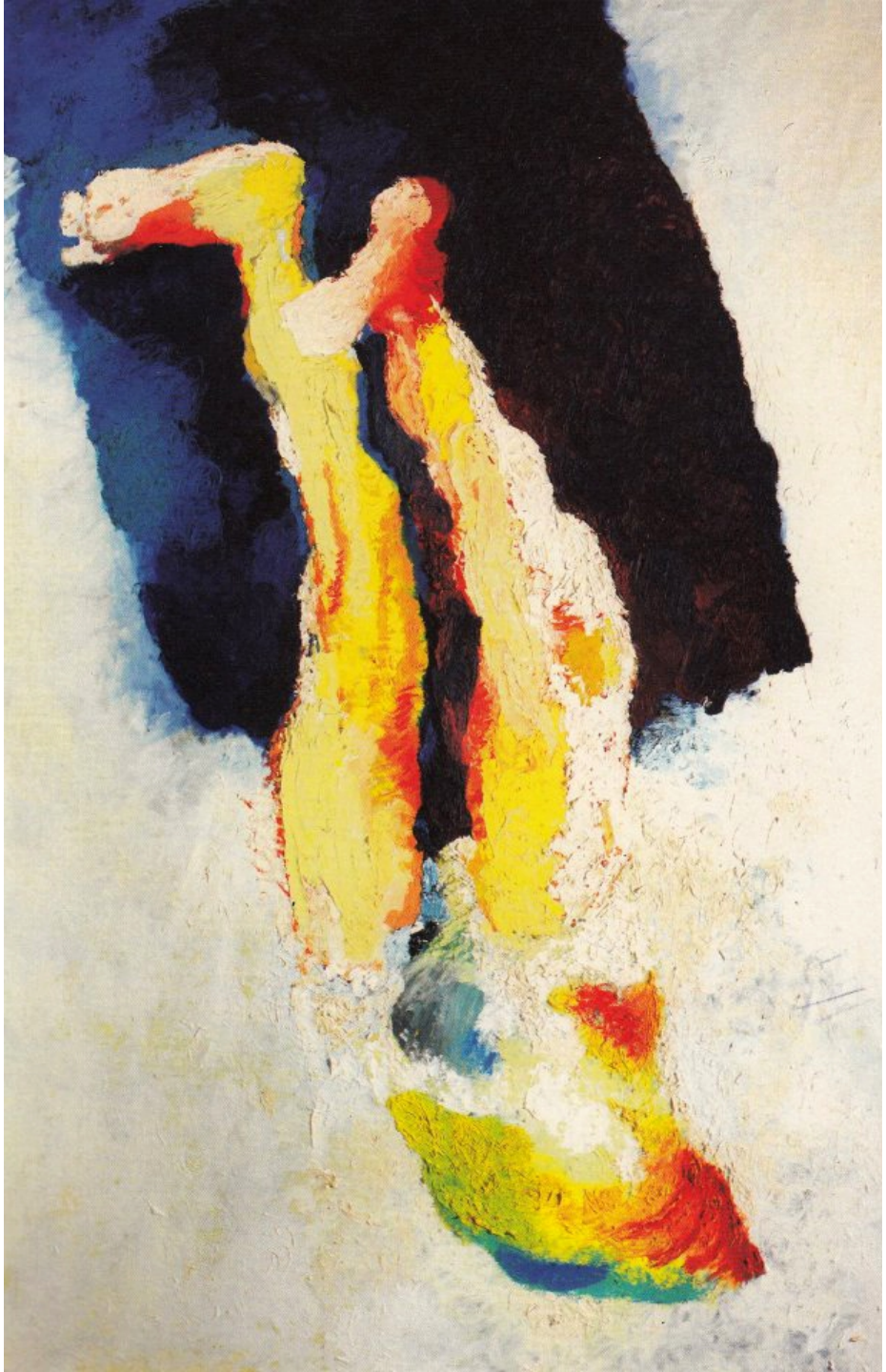

Topičův salon

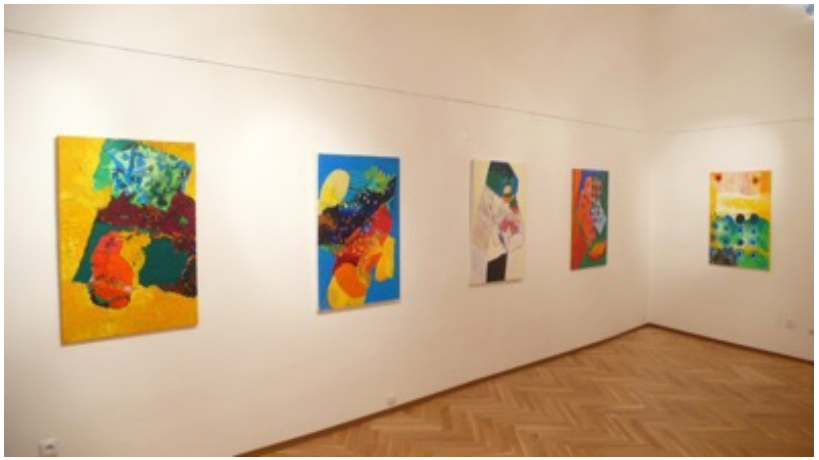

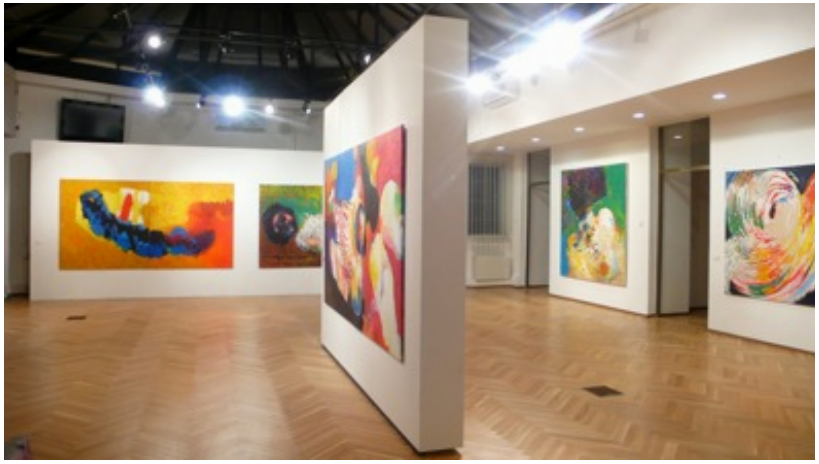

Dáma v klobouku I.,
2008, akryl, plátno,
100 x 70 cm

Otakar Slavík

Dvě dominanty 60/80
konírna muzea Kampa
10. 2. 2012 – 15. 4. 2012

Dvě dominanty jako dvě důležitá období ve Slavíkově tvorbě, 60. a 80. léta.
Abstraktní poloha obrazů je často přerušena vložením figury, se kterou umělec pracuje velmi podmanivě. Plocha se hutnou malbou vkrádá do prostoru, postavy se vznášejí v expresivní barevné sféře, vrhají se do divákovy mysli a vytvářejí příběhy.
Quasiradostný první dojem z energických tahů a výrazných hřejivých barev je znejistěn druhým zevrubnějším ponořením se do hlubiny barevných kombinací znepokojujících tvarů. Uchvacující.
Působily na mě dvě silné protikladné emoce – života i smrti.

JIŘÍ ANDERLE

1936

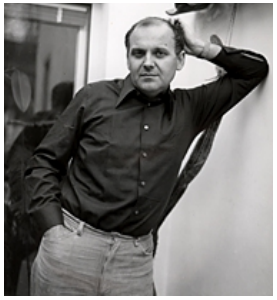

- český malíř a grafik
- V desítkách grafických a obrazových cyklů Anderle naléhavě a působivě vyjadřuje existenciální úzkost člověka jak konkrétní (válka), tak i obecnou, nadčasovou (stárnutí, samota)..
- Jediný český umělec, jehož grafické dílo je vystaveno v newyorkském Metropolitním muzeu v jednom sále společně s Rembrandtem, Dürerem, Matissem a Picassem.

1960-1962 ***Vesnické tancovačky***, grafiky, kresby, obrazy **1964** *Australský cyklus*, malby **1964-1965** ***Hlavy***, grafiky **1965-1967** *Bez kůže*, grafiky **1965-1969** *Komedie*, grafiky, kresby **1970-1973** *Perspektivy*, grafiky **1973** *Kámasútra*, grafiky **1974-1975** ***Hry,*** grafiky **1975-1977** ***Relace - mezilidské vztahy,*** grafiky, kresby, malby **1978** *Interiéry, grafiky, malby* **1978** ***Žrouti***, malby, grafiky **1978** *Vizuální partitury - instrumenty*, objekty, malby **1978-1979** ***Portrét v čase***, grafiky, malby, kresby **1979-1980** *Fragmenty*, grafiky **1979-1981** *Portréty*, malby **1980** *Variace na dané téma*, kresby **1980** *Pocta Dianě Arbusové*, malby, kresby **1980** *Elementy*, malby **1980-1982** ***Zápisníky***, malby, kresby **1980-1982** *Iluze a realita*, malby, kresby, grafiky **1981** *Antika*, malby, kresby, grafiky **1981** *Apokalyptická antika*, malby, grafiky **1982-1983** ***Dialogy se starými mistry***, kresby, grafiky **1982-1983** ***Apokalyptická genetika***, malby, kresby, grafiky **1983** *Prostor a čas*, malby **1983** ***Vanitas - Pomíjivost***, grafiky **1983-1984** *"Varuj se pátrat po tom, co bude zítra!" (Horacius)*, malby, grafiky **1985** ***Commedia dell' arte***, malby, kresby, grafiky **1985** *Zápisníky*, malby **1987-1993** ***Hostiny***, malby **1987- 2000** *Bubeníci,* malby, grafiky **1988** *Musici*, grafiky, kresby **1988-1991** ***Appassionata humana***, malby, kresby, grafiky **1993** *Variace na Leonardovo téma "Poslední večeře"*, malby, kresby, grafiky **1995-1998** ***Města***, malby, kresby **1998** *Ulice*, obrazy, kresby, grafiky **1998** ***Masky***, malby, asambláže **1998** *Pradávno*, malby, mobilní objekty **1999-2000** *Na závěr století*, *Na závěr milénia*, malby, mobilní objekty **2000** *Paměť krajny*, obrazy **2004** *Strom života*, obrazy

Simonetta 1983

Belle epoque?
1980

Manipulace III.
1976

Commedia dell" Arte, 1985

Maškarní bál
1962

Elita na tribuně
1. máj 1970 na Rudém náměstív Moskvě
1970

- V 80. letech 20. století vytvořil Jiří Anderle ojedinělý cyklus vzpomínkových obrazů na konkrétní lidské osudy vojáků první světové války. Umění se vždy pokoušelo zachytit čas.
- V tomto případě je to čas reálného života vojáka do okamžiku smrti v zákopech. Autor proto zakomponoval do obrazu jeho fotografii v uniformě. Obludnost a nesmyslnost násilné smrti tu vyvstává s mimořádnou intenzitou. Postřehneme, že malíř zopakoval postoj vojáka z fotografie, dokonce i to, že kouřil cigaretu. Jak hluboký smutek a poznání smrti se zračí v obličeji vojáka! .

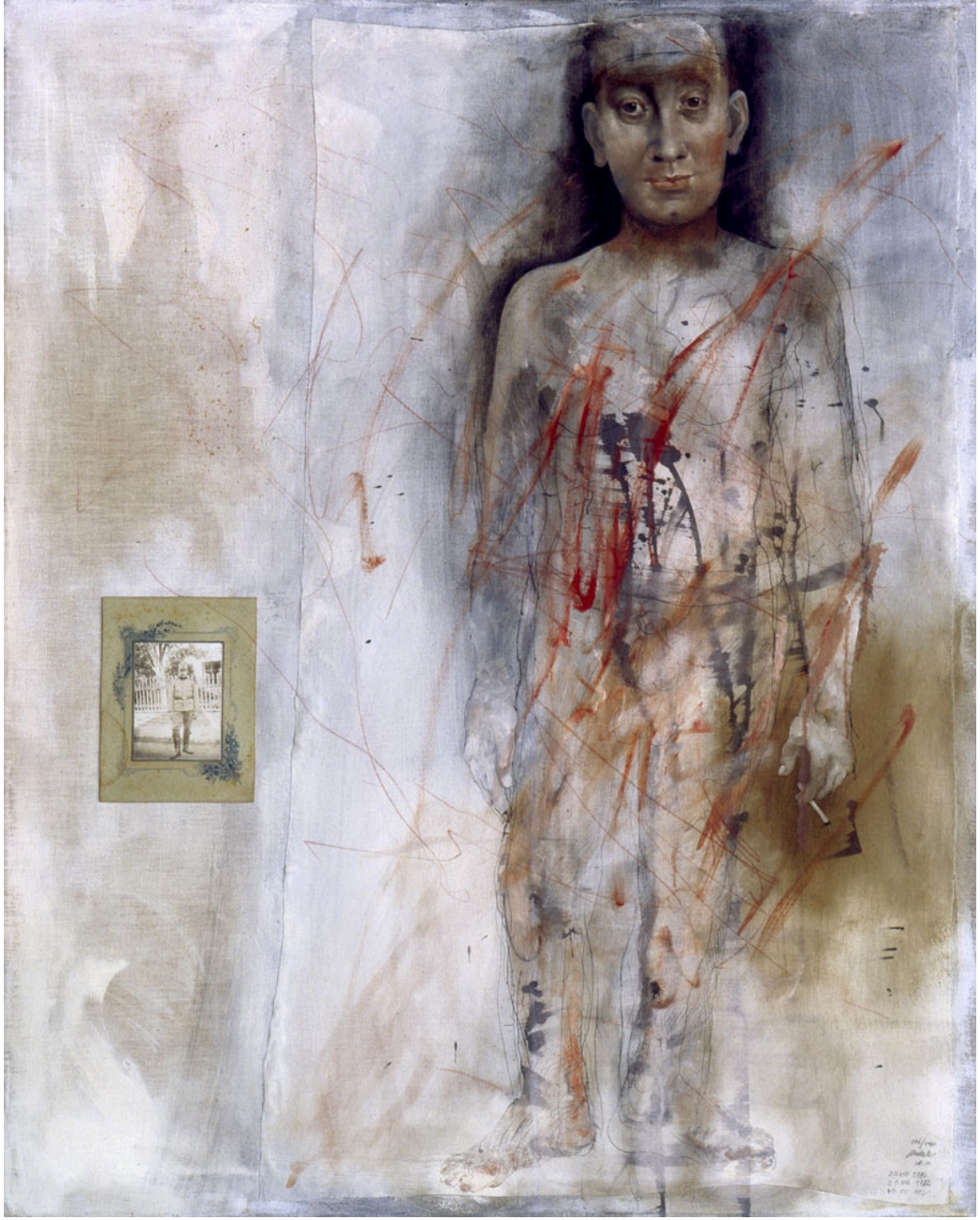

Voják s cigaretou /Iluze a realita/ 1982

Voják žena a tři děti
1981

Dva bratři
1982

Zápisník z domova
(4 roční období)
1982

Zápisník z Benátek
1985

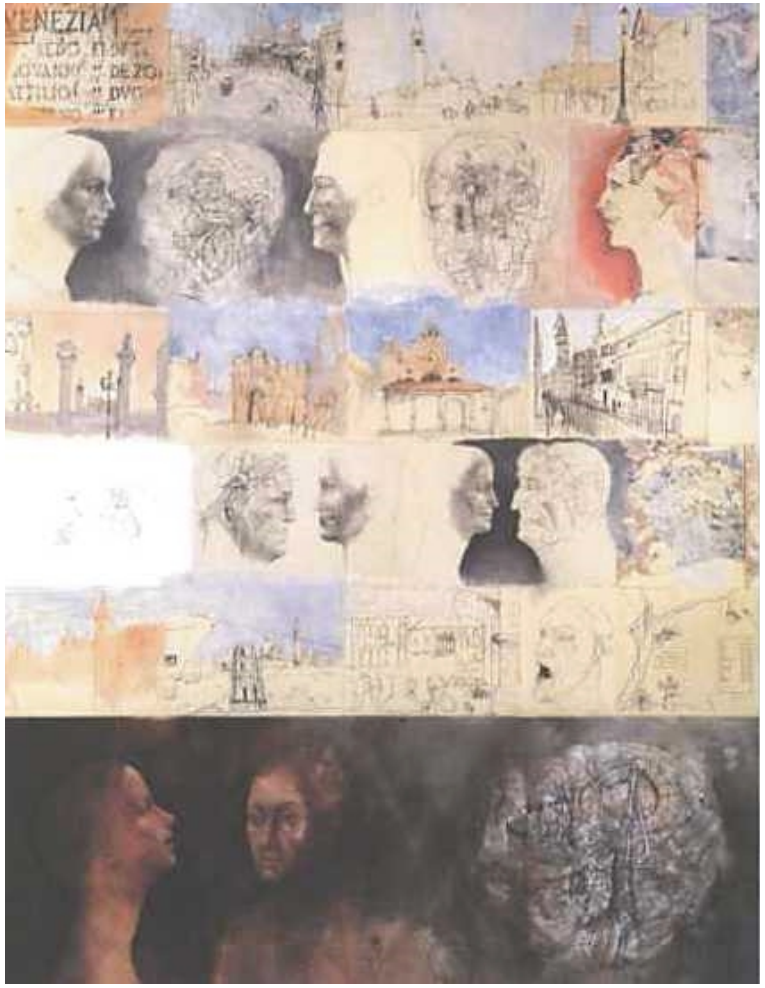

Bestia Triumphans
1984

Dragoun
1981- 87

Appasionata Humana
(Stařena a dítě)
1990

Dívka čtoucí dopis
(podle Vermeera van Delft)
1999-2000

Svatý otec
2001

Ochránce
2001

Kotě pro štěstí

ZDROJE:

Literatura:

- **PIOJAN, José.** *Dějiny umění 10*, **2. vyd. Balios, Knižní klub 2000. 300 s. ISBN: 80-242-0218-2**
- **BOIS, Yve-Alai, BUCHLOH Benjamin, FOSTER Hal, KRAUSSOVÁ Rosalind.** *Umění po roce 1900.* **Slovart 2007. 704 s. ISBN 978-80-7209-952-8**
- **Kol.:** *Umění 20. století - Malířství, skulptury a objekty, nová média, fotografie.* **2. vyd. Slovart 2011. 838 s. ISBN 978-80-7391-572-8**
- **Kol.:** *20. století - Obrazová encyklopedie umění.* ***1*. vyd. Slovart 2010. 329 s. ISBN 978-80-7391-335-9**
- **MICHELI, Mario de:** *Umělecké avantgardy dvacátého století*. **Praha SNKLHU 1964. 378 s.**
- **DEMPSEYOVÁ, Amy.** *Umělecké styly, školy a hnutí.* **1. vyd. Slovart 2005. 304 s. ISBN 80-7209-731-8**
- **KRAUSS, Anna-Carola.** *Dějiny malířství od renesance po současnost.* **2. vyd. Slovart 2008. 128 s. ISBN 978-80-7391-056-3**
- **Kol.:** *České moderní a současné umění 1890-2010 – 2. díl.* **vyd. Národní galerie, Praha 2010. 190 s. ISBN 978-80-7035-447-6**
- **PLATOVSKÁ, Marie; ŠVÁCHA, Rostislav.** *Dějiny českého výtvarného umění VI (1958/2000). sv. 1+2.* **1. vyd. Praha : Academia 2007. 1144 s. ISBN: 978-80-200-1489-6.**
- **Kol.:** *Záznam nejrozmanitějších faktorů…(České malířství 2. poloviny 20. století ze sbírek státních galerií).* **Rada státních galerií. 1994. 168 s. ISBN 80-85016-24-9**
- **PETROVÁ, Eva.** *Nová figurace (malba, grafika a plastika 60. a poč. 70. let).* **2. vyd. Sčg Litoměřice, 1993. 122 S.**
- **NAČERADSKÝ, Jiří.** *Jiří Načeradský.* **Dolmen 2009. ISBN: 978-80-87303-06-1**
- **NAČERADSKÝ, Jiří.** *Jiří Načeradský : šedesátá léta a současnost, proměny upírovy.* **Dolmen 20011.109 s. ISBN 978-80-87303-17-7.**
- **ROUS, Jan.** *Otakar Slavík*. **Gallery, Praha, 2009 s. 242. ISBN: 978-80-86990-69-9**

Internetové zdroje

- http://www.cojeco.cz/index.php?s_term=&s_lang=2&detail=1&id_desc=65770
- http://maka.webzdarma.cz/statnice/du_du19
- http://blisty.cz/art/27660.html (ronovský)
- http://www.galeriekodl.cz/vystava/7-frantisek-ronovsky---obrazy-a-kresby
- http://hanci.blog.cz/0907/frantisek-ronovsky-jizdarna-prazskeho-hradu
- http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/53921-frantisek-ronovsky-se-pripomina-v-retrospektivni-vystave/
- http://www.novinky.cz/kultura/172877-malirska-meditace-o-tragedii-lidskeho-konce.html
- http://www.kulturanahrade.cz/cs/vystavy/fotogalerie/frantisek-ronovsky-652009-982009-7.shtml
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Ji%C5%99%C3%AD_Na%C4%8Deradsk%C3%BD
- http://www.creativoas.cz/jiri-naceradsky.php
- http://www.novinky.cz/kultura/161162-jiri-naceradsky-rubens-je-nejlepsi-skolou-jak-malovat-figury.html
- http://kultura.idnes.cz/jiri-naceradsky-vystavuje-kudlanky-a-venuse-s-erotickym-podtextem-1f7-/vytvarne-umeni.aspx?c=A100106_111701_vytvarneum_ob
- http://www.galeriezlatahusa.cz/news/jiri-naceradsky-sedesata-leta-a-soucasnost/

- http://www.rozhlas.cz/mozaika/vytvarne/_zprava/promeny-upirovy-nove-obrazy-jiriho-naceradskeho--979979
- http://www.karelnepras.cz/index.php?karel-nepras-zivotopis&id=1
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Karel_Nepra%C5%A1
- http://www.dox.cz/cs/vystavy/karel-nepras-retrospektiva
- http://aktualne.centrum.cz/kultura/fotogalerie/2012/06/07/neprasovy-rude-bytosti-obsadily-dox/
- http://www.ceskatelevize.cz/ct24/kultura/180383-karel-nepras-v-doxu-kde-konci-humor/
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Kv%C4%9Bta_V%C3%A1lov%C3%A1
- http://artlist.cz/?id=928 (k.válová)
- http://artlist.cz/index.php?id=927 (j.válová)
- http://www.ceskatelevize.cz/porady/10166142313-vytvarnicke-konfese/207562263000002-jitka-valova/
- http://www.ceskatelevize.cz/porady/899080-jitka-a-kveta-valovy/29335717336/
- http://www.ceskatelevize.cz/porady/10123096165-portret-artmixu-jitka-valova/21156222603/
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Olbram_Zoubek
- http://www.galerieart.cz/zoubek_tiskova_informace.htm
- http://www.ceskatelevize.cz/porady/10267558128-vytvarnicke-konfese/211563231150001-olbram-zoubek/
- http://www.gallery.cz/gallery/cz/olbram-zoubek-vystava.html
- http://artlist.cz/index.php?id=929 (zoubek)
- http://cs.wikipedia.org/wiki/Pomn%C3%ADk_ob%C4%9Btem_komunismu_%28Pet%C5%99%C3%ADn%29
- http://www.galerieart.cz/zoubek-navsteva%20v%20atelieru.htm
- http://www.artlist.cz/?id=923
- http://www.creativoas.cz/eva-kmentova.php
- http://www.kulturissimo.cz/index.php?eva-kemntova-recenze-vystavy-kampa-museum&detail=652
- http://is.muni.cz/th/106060/ff_b/obrazova_priloha.pdf
- http://cs.wikipedia.org/wiki/V%C4%9Bra_Janou%C5%A1kov%C3%A1
- http://www.ceskatelevize.cz/porady/10166142313-vytvarnicke-konfese/207562263000004-vera-janouskova/
- http://www.linkos.cz/diar-cos/diar-2006/
- http://www.linkos.cz/files/23_Janouskova.jpg
- http://www.creativoas.cz/vera-janouskova.php
- http://www.creativoas.cz/adriena-simotova.php
- http://www.artmagazin.eu/aktualne/adriena-simotova-v-rudolfinu.htm
- http://www.artlist.cz/?id=934
- http://www.galerierudolfinum.cz/cs/exhibition/adriena-simotova-vyjevovani-200810
- http://sbirky.cmvu.cz/index.php?request=list_auth_artworks&param=%C5%A0imotov %C3%A1+Adriena&hl=cs&lr=lang_cs&as_sitesearch=cmvu.cz&q=&qsf_where=on&sf_queryLine=...+hledej
- http://creativoas.cz/otakar-slavik.php
- http://knihy.heureka.cz/otakar-slavik-jan-rous/
- http://obrazmeziobrazy.wordpress.com/2012/03/08/otakar-slavik-na-kampe/
- http://www.radio.cz/cz/rubrika/udalosti/slavik-zakladem-je-radost-z-barev
- http://www.lidovky.cz/jeste-rano-si-sel-koupit-barvy-v-noci-pak-slavny-malir-slavik-zemrel-115-/lide.aspx?c=A101107_163803_lide_ter
- http://www.topicuvsalon.cz/index.php?option=com_content&view=article&id=61%3A